

Cod ECLI ECLI:RO:TBGRG:2021:021.000313
Operator de date cu caracter personal nr.3727
Dosar nr. 7901/302/2021

R O M Â N I A
TRIBUNALUL GIURGIU
SECȚIA PENALĂ - CAUZE GENERALE

Decizia penală Nr. 313/2021
Ședința publică de la 15 Iulie 2021
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror

Pe rol, soluționarea contestațiilor formulate de către contestatorul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție și contestatorul petent Dragnea Nicolae Liviu , împotriva sentinței penale nr.1025 din 27.04.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 7901/302/2021,având ca obiect liberarea condiționată (art.587 NCPP).

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns contestatorul petent Dragnea Nicolae Liviu, aflat în stare de detenție, prin intermediul sistemului de videoconferință, conform art. 106 alin. 2 C.pr.pen, asistat de apărători aleși, avocat, cu împuternicire avocațială aflată la dosar (fila 49) și avocat, cu împuternicire avocațială aflată la dosar (fila 50).

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că pentru acest termen de judecată Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, după care,

Instanța pune în vedere părților să precizeze dacă au cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat.

Apărătorul ales al contestatorului petent Dragnea Nicolae Liviu, avocat depune la dosarul cauzei un extras de pe portalul Judecătoriei Sectorului 5 București, privind dosarul nr.12122/302/2021, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată de Penitenciarul Rahova cu privire la numărul de zile pe care l-a primit domnul Dragnea Nicolae Liviu urmare a faptului că i-a fost încălcat dreptul la muncă, apreciind că este în legătură și cu prezenta cerere.

Nemaifiind cereri de formulat sau excepții de ridicat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe contestațiile formulate împotriva sentinței penale nr. 1025/27.04.2021, pronunțată de către Judecătoria Sectorului 5 București.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că, astfel cum a precizat și la termenul de judecată din data de 26.05.2021, apreciază că nu se poate soluționa favorabil cererea condamnatului, întrucât, față de criteriile reglementate de art. 59 alin. 1 din Vechiul Cod penal și de art. 97 alin. 3 lit. d din L. nr. 254/2013, nu se conturează în prezenta speță dovezi suficiente care să ateste îndreptarea persoanei condamnate și implicit aptitudinea acesteia de a se reintegra social în condițiile neexecutării pedepsei în regim de detenție.

În concret, se poate observa că petentul condamnat a fost stăruitor în planul muncii, dar nu s-a implicat cu aceeași intensitate și în celelalte activități desfășurate la nivelul unui penitenciar (a se vedea ritmicitatea scăzută a recompenselor, numărul și gradul nesatisfăcător de finalizare a programelor educaționale) și în plus a fost sancționat disciplinar (a se vedea hotărârea nr. 1904/15.09.2020 a Judecătoriei Sectorului 5) pentru o faptă ce a presupus, printre altele, exprimarea unor opinii critice, referitoare la caracterul injust al hotărârii de condamnare sub puterea căreia se află, prin intermediul unui interviu on-line menit să producă impact mediatic.

Referitor la apărarea formulată, vizând ridicarea sancțiunii, consideră că această situație nu are ca efect înlăturarea abaterii în sine, ci doar a consecințelor disciplinare directe, astfel că existența abaterii nu poate fi tăgăduită, iar aceasta contribuie la schițarea profilului condamnatului - persoană care nu creează convingerea că și-a asumat pe deplin soluția de condamnare dispusă împotriva sa și care urmărește obținerea unei liberări premature prin îndeplinirea pur formală și parțială a condițiilor legale.

În plus, contrar susținerilor apărătorului petentului, apreciază că dispozițiile art. 587 C.pr.pen. nu instituie o obligație în sarcina instanțelor de soluționare favorabilă a cererilor de liberare condiționată, dată fiind maniera de formulare a alin. 2 al articolului menționat și a disp. art. 59 alin. 1 din Vechiul Cod penal, dar și interpretarea jurisprudențială unanimă a textelor legale amintite.

În legătură cu afirmația, conform căreia, la nivelul Uniunii Europene s-ar fi adoptat instrumente juridice care impun statului român obligația de a reglementa un sistem de liberare condiționat doar de împlinirea fracției din pedeapsa executabilă, subliniază că prin însăși Recomandarea nr. 22 din anul 2003 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei se recunoaște existența a două sisteme de liberare condiționată-cel obligatoriu și cel discreționar - cel din urmă presupunând că, după executarea unei perioade predeterminate din pedeapsa privativă de libertate, condamnatul devine doar eligibil pentru obținerea beneficiului liberării.

De asemenea, în hotărârea din data de 26.04.2016, pronunțată în cauza Murray împotriva Țărilor de Jos, C.E.D.O. a precizat că revizuirea justificării continuării detenției trebuie să permită autorităților naționale să examineze dacă, în cursul executării pedepsei, deținutul a evoluat și a progresat atât de mult în vederea îndreptării încât niciun motiv legitim de ordin penologic nu mai permite justificarea menținerii sale în detenție, Convenția negarantând, ca atare, un drept la reinserție, astfel că "jurisprudența Curții pornește de la principiul conform căruia persoanelor condamnate [...] trebuie să li se permită să facă eforturi în vederea reinserției lor. Cu toate acestea "statul, și nu Curtea, este cel care trebuie să decidă ce fel de mecanisme, măsuri sau tratamente sunt necesare pentru a-i oferi unui deținut [...] mijloacele necesare pentru a se îndrepta, astfel încât să poată îndeplini condițiile pentru punerea în libertate. În consecință, statele dispun de o amplă marjă de apreciere pentru alegerea măsurilor adecvate, care să permită atingerea acestui obiectiv.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora nu s-a acordat importanța cuvenită propunerii/recomandării Comisiei de liberare condiționată, prezidată de către un judecător de supraveghere, reamintește faptul că aceasta nu este o hotărâre judecătorească, ci un proces-verbal și ca atare nu obligă în niciun fel instanța chemată să soluționeze cauza având ca obiect cererea de acordare a liberării condiționate, aceasta nefiind investită doar pentru a verifica formal faptul că fracțiile de pedeapsă au fost executate, ci pentru a aprecia cu privire la îndeplinirea tuturor condițiilor reglementate de Codul penal. Iar una dintre aceste condiții este aceea ca instanța să aibă convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate. Or, aceasta din urmă este o apreciere proprie, de natură concluzivă, a instanței judecătorești, formată ca urmare a analizării celorlalte condiții reglementate pentru dispunerea liberării condiționate.

Așa fiind, simpla împlinire a termenului reprezentând fracția de pedeapsă ce trebuie executată pentru acordarea liberării condiționate nu conferă persoanei condamnate dreptul de a fi pusă în libertate, astfel cum însăși CCR a subliniat în cuprinsul Deciziei nr. 67/2019

referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 587 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală cu referire la art. 97 alin. (1), (2), (3), (6), (10), (11) și (13) din Legea nr. 254/2013.

În continuare, CCR, analizând prevederile legale criticate, a mai reținut că termenul fixat de instanța de judecată, după a cărui expirare cererea sau propunerea de liberare condiționată poate fi reînnoită și care poate fi de cel mult un an, este lăsat la aprecierea instanței, aspect ce se încadrează în logica mecanismului dispunerii liberării condiționate, care include o apreciere proprie a instanței cu privire la îndreptarea persoanei condamnate și la capacitatea acesteia de a se integra în societate. Această apreciere are la bază datele și informațiile din procesul-verbal, întocmit de comisia pentru liberare condiționată cu prilejul formulării propunerii de liberare condiționată, documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal anterior precizat, precum și orice alte informații furnizate de administrația penitenciarului, ce relevă conduita persoanei condamnate în perioada executării fracției obligatorii de pedeapsă.

Prin urmare, în acord cu particularitățile fiecărei situații concrete, instanța investită cu soluționarea cererii de liberare condiționată, în condițiile în care constată că persoana condamnată nu îndeplinește condițiile legale pentru dispunerea acestei forme de executare a pedepsei, stabilește un interval de timp, care va curge de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești de respingere a cererii de liberare condiționată, timp pe care îl consideră necesar pentru ca persoana în cauză să își îndeplinească condițiile a căror neîndeplinire a fost constatată prin hotărârea judecătorească de respingere a cererii de liberare condiționată, termen a cărui lungime va fi stabilită în funcție de natura condițiilor neîndeplinite și de timpul necesar pentru îndeplinirea lor.

Revenind la speța concretă, consideră că în contextul în care scopul preventiv și educativ al pedepsei nu a fost atins, se impune respingerea cererii de liberare condiționată și fixarea unui termen mai mare pentru reiterarea unei noi cereri, în interiorul căruia condamnatul să depună eforturi suplimentare pentru dovedirea progreselor obținute pe calea conștientizării naturii și efectelor răspunderii penale, eventualele încălcări ale drepturilor persoanelor încarcerate nejustificând aplicarea unui regim compensatoriu ad-hoc situat în afara limitelor legale, cu atât mai puțin cu cât încălcările invocate au fost deja recunoscute prin intermediul altor mijloace judiciare.

În sensul celor menționate mai sus sunt și deciziile nr. 275/24-06- 2021, 140/25-03-2021, 386/13-08-2020, 264/17-06-2021, 385/13-08-2020 ale Tribunalului Giurgiu (disponibile pe site-ul www.rolii.ro), în cuprinsul cărora se realizează o amplă analiză a tuturor cerințelor ce sunt avute în vedere în procesul de examinare a oportunității acordării beneficiului liberării condiționate, cu referire la spețe similare celei prezente.

Pentru toate aceste motive, solicită respingerea contestației promovate de către petentul condamnat și implicit admiterea contestației formulate de către Direcția Națională Anticorupție, în temeiul art. 425¹ alin. 7 pct. 1 lit. b și pct. 2 lit. a C.pr.pen. rap. la art. 587 alin. 2 C.pr.pen.

La interpelarea instanței, vis a vis de termenul de reiterare fixat de Judecătoria Sectorului 5 București prin hotărârea contestată la acest moment, termen de reiterare care deja s-a împlinit, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii în sensul măririi acestuia și solicită a se avea în vedere termenul stabilit de către judecător în contestație .

Instanța solicită reprezentantului Ministerului Public să exprime un punct de vedere referitor la faptul că și acel termen era la orizontul împlinirii.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, învederează că termenul se împlinea în luna august.

La interpelarea instanței, referitor la faptul că și acel termen era la orizontul împlinirii deja suntem pe data de 15 iulie, iar termenul se împlinea în luna august, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii în sensul stabilirii unui termen cel puțin în luna august dacă nu și mai mare.

Apărătorul ales al contestatorului petent Dragnea Nicolae Liviu, avocat, având cuvântul, solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată, în temeiul disp. art. 587 C. proc. pen., respectiv art. 421¹ pct. 2 lit. a C.pr.pen și să se dispună cu privire la toate aspectele pe care încă de la început le-a învederat.

Apreciază că sentința fondului pronunțată de către Judecătoria Sectorului 5 București este profund nelegală și netemeinică, iar când spune acest lucru se referă în primul rând la elementele care reprezintă aspectele dreptului european care sub nicio formă nu poate fi eliminat din discuție coroborate cu aspectele dreptului național.

În ceea ce privește aspectul împlinirii termenului se bucură că acesta s-a pus înaintea în discuție, respectiv 27.06.2021, termen la care domnul Dragnea ar fi avut dreptul să formuleze o nouă cerere dacă nu ne-am fi aflat astăzi în fața instanței și nu se știe ce s-ar fi întâmplat .

Cu toate acestea, solicită a se observa că acea fracție de 2/3 din pedeapsa în ceea ce îl privește pe domnul Dragnea este demult împlinită și anume este împlinită încă de la sfârșitul lunii februarie și este un aspect care nu trebuie ignorat așa cum l-a ignorat instanța fondului.

În ceea ce îl privește pe domnul Dragnea cu privire la îndeplinirea fracției solicită a se observa că există o hotărâre rămasă definitivă cu privire la admiterea solicitării de recunoaștere a tuturor zilelor nemuncite urmare a încălcării dreptului la muncă, sens în care există două hotărâri penale rămase definitive, prin care domnului Dragnea i se recunosc acele zile întrucât a fost împiedicat să muncească și să-și îndeplinească un drept pe care legea îl conferea.

Solicită să i se permită să citeze pentru că și Parchetul a făcut referire la Recomandarea Rec (2003) 22 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la Liberarea Condiționată (Adoptată de către Comitetul de Miniștri la 24 septembrie 2003, la cea de-a 853-a întrunire a prim-miniștrilor), care stabilește principii comune în legătură cu legislația și practica liberării condiționate, de natură să corespundă principiilor fundamentale ale Statului de drept al cărui obiectiv primar este garantarea drepturilor omului și jurisprudența organelor împuternicite în aplicarea ei.

Astfel, solicită a se avea în vedere că acest regulament practic stabilește faptul că un om are vocația de a cere o liberare condiționată, dar care din momentul împlinirii acelei vocații, fie în sensul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege, plus toate celelalte condiții care conduc la un tot în sensul dreptului pe care acesta îl are. În acest sens, afirmă cu tărie că după ce i s-a împlinit vocația acesta are un drept și anume dreptul de a fi liberat condiționat.

Solicită să i se permită să citeze din această recomandare pe scurt și precizează că a dezvoltat pe larg în scris, respectiv să citeze pe scurt definiția liberării condiționate care este prevăzută în recomandare.

„ 4.a. Pentru a reduce efectele dăunătoare ale închisorii și a promova reintegrarea deținuților conform condițiilor care urmăresc a garanta siguranța comunității din afară, legea trebuie să facă accesibilă liberarea condiționată pentru toți deținuții condamnați, inclusiv deținuții pe viață „ .

„ 16. Perioada minimală pe care deținuții urmează să o execute de a fi aleși pentru liberarea condiționată trebuie fixată în conformitate cu legea „.

Consideră că este un aspect care este fără putință de tăgadă stabilit de lege, respectiv în cazul de față de art. 59 vechiul cod penal unde se dispune foarte clar și complet faptul că la data împlinirii fracției de 2/3 un om are vocația, iar după aceea dobândește dreptul de liberare condiționată.

„ 17. Autoritățile relevante trebuie să inițieze procedura necesară pentru ca decizia de liberare condiționată să fie aplicată de îndată ce deținutul a executat perioada minimală a sentinței „ .

Atâta timp cât inclusiv recomandarea europeană vorbește despre faptul că liberarea condiționată trebuie să fie aplicată de îndată ce deținutul a executat perioada minimală a sentinței, în cazul de față fracția de 2/3, apreciază că tocmai această recomandare vine și

întărește cele susținute de apărare în sensul în care dobândește un drept atâta timp cât îndeplinește toate condițiile.

În acest sens, face referire la dispozițiile art. 59 din Vechiul cod penal care sunt aplicabile și solicită a se observa că nu cuprind în ele însele dispoziția pe care actualul cod penal la art. 100 lit. d o cuprinde și anume convingerea instanței că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate .

Consideră că instanța fondului a apreciat într-un mod foarte subiectiv și a transpus toate condițiile îndeplinite conform legii și a celorlalte care vin urmare a executării pedepsei, apreciind într-un mod absolut inadmisibil pentru apărare tot acest corolar al condițiilor pe care domnul Dragnea le-a îndeplinit la data la care a primit avizul de la comisia de specialitate.

De altfel, și temeiul stabilit de prima instanță pentru a fi reiterată cererea de liberare condiționată a fost stabilit tot în mod arbitrar. Atâta timp cât se vedea clar că această fracție era cu mult îndeplinită înainte de data de 27.04.2021 când s-a judecat în fond, apreciază că ar fi trebuit să evalueze în mod cert și clar toată acea perioadă și cu toate aspectele care conduceau la admiterea cererii.

Un alt aspect pe care apărarea îl consideră că instanța de fond l-a omis complet este să observe că atunci când se acordă liberarea condiționată în realitate, practic, pur și simplu faptic și practic există o nouă individualizare și anume în sensul care omul își continuă totuși executarea pedepsei, dar nu în stare de privare de libertate, întrucât există niște obligații care se stabilesc. Ori, până la momentul la care se împlinesc termenul stabilit pentru pedeapsă se știe foarte bine că există anumite limitări.

Astfel, face referire la inclusiv ceea ce a depus, respectiv Hotărârea nr. 157/25.06.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 în dosarul nr. 12122/302/2021, prin care s-a respins contestația la executare formulată de către Penitenciarul Rahova București, prin care se solicită reducerea numărului de zile acordate de instanță ca reparare a prejudiciului suferit de acesta prin încălcarea dreptului la muncă.

Ceea ce consideră apărarea că ar fi fost elementul esențial pe care ar fi trebuit să îl aibe în vedere instanța fondului și nu așa cum a susținut-o Parchetul este tocmai recomandarea comisiei de liberare condiționată. Spune acest lucru pentru că această comisie este condusă de un judecător delegat care este cel puțin de același rang dacă nu mai mare și se știe foarte bine că în temeiul disp. art. 8 din Legea nr. 254/2013 Curtea de Apel dispune delegarea de judecători la instanțele din raza acesteia.

În momentul în care privești un om care a atins acea fracție, care a îndeplinit condițiile, care a fost apreciat în penitenciar de către Comisia de liberare ca fiind un om integru și care îndeplinește toate elementele necesare pentru a pune în practică acest drept și anume beneficiul liberării condiționate, consideră că instanța fondului trebuia să părăsească acel element facultativ, subiectiv, personal în a se raporta la niște elemente de fapt care în realitate nici nu puteau fi reținute.

În continuare, arată că, în primul rând nu s-a ținut cont de faptul că a avut o conduită bună, că a avut o atitudine corectă, că a prestat activități lucrative, că a avut o atitudine decentă față de personalul unității, că a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 122 de zile + 49 de zile ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate și recompense peste 20 până în ziua de astăzi.

Mai mult decât atât, în opinia apărării instanța fondului nu s-a raportat la probe. Probele din dosar relevau fără putință de tăgadă toate elementele pe care trebuiau să le aibe în vedere cu privire la admiterea cererii de liberare condiționată, ori instanța dacă nu avea o convingere fermă de care nu era ținută de lege pentru că art. 59 Vechiul Cod penal nu include convingerea și trebuia să aplice principiul in dubio pro reo .

Ori, în cazul de față consideră că au fost ignorate probele de la dosar care au fost depuse odată cu avizul pozitiv luat în unanimitate de către Comisia de liberare condiționată din cadrul Penitenciarului Rahova.

Astfel, citează din sentința fondului următoarea frază:

„Eliberarea petentului din pedeapsă, prin simpla împlinire a fracției și în contextul unui comportament civilizat–normal de altfel, ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale „.

Ori, solicită a se avea în vedere că disp. art. 3 alin. 2 din Legea nr. 254/2013 spune *expressis verbis* că „prin executarea pedepselor se urmărește formarea unei atitudini corecte. Existența acestei atitudini este dovada atingerii scopului executării pedepsei și dovada fără echivoc a îndreptării. Oare nu e o contradicție între ceea ce reține instanța fondului și textul legal ?, consideră că este.

Instanța recunoaște că scopul pedepsei a fost îndeplinit, în schimb suprapune pedeapsa în sine cu scopul executării pedepsei și aici se va referi strict la aspectele pe care le-a arătat și de doamna procuror cu referire la activitatea efectivă și ceea ce s-a întâmplat în penitențair începând din data de 27.05.2019 și până astăzi.

De asemenea, s-a reținut faptul că domnul Dragnea ar fi finalizat fără credite 7 programe educaționale. În acest sens, solicită a se avea în vedere că unele pot fi finalizate cu credite, iar altele nu, pentru că în cazul anumitor programe educaționale trebuie să obții punctaj maxim, numai că sunt anumite programe educaționale care nu țin de cunoștințele proprii, de exemplu: psihiatrie-modul cum funcționează creierul.

Soicită a se avea în vedere că un om cu pregătire superioară învață, își însușește, dar nu poate avea punctaj maxim, iar acesta este elementul pentru care domnul Dragnea în doua sau în trei nu a luat punctaj maxim. Acesta nu se pricepe la medicină, se pricepe la mecanică, dar nu faptul că a absentat sau că nu a depus eforturi pentru a-și însuși cunoștințele, ori instanța a răsturnat în mod complet acest aspect pe care trebuia să îl aibe în vedere.

Instanța a reținut ca în perioada 14.05.2020 - 19.02.2021 acesta nu a primit suficiente recompense. Ori, cum să primească mai multe recompense în condițiile în care i-au fost încălcate toate drepturile și în primul rând dreptul la muncă, ulterior dreptul la sănătate, dreptul la apărare, ș.am.d, dar esențial este că există două sentințe penale definitive nr. 1905/2020 și nr. 45/2021, prin care se statuează fără putință de tagadă faptul că domnului Dragnea i-a fost încălcat dreptul la muncă și atunci între data de 02.07.2020-19.02.2021 a fost în imposibilitatea de a munci și evident că nu a putut obține recompense pentru că recompensele se obțin numai în urma aceluși efort pe care îl depui urmare a dreptului primit și anume de a exercita munca astfel încât să obții zilele câștig.

Începând cu luna februarie, imediat după ce i s-a dat din nou voie să muncească a mai primit încă primit 20 de credite, a mai primit recompense și mai mult decât atât a primit propunere de permisie la data de 01.07.2021, nu a fost admisă și nu știm de ce, dar s-a dispus acordarea recompensei constând în dreptul la vizită și pachet.

Toate aceste elemente arată că în perioada în care a fost lăsat să își îndeplinească obligațiile și nu i-au fost încălcate drepturile acesta a depus toate eforturile și ajuns acolo încat să fie recompensat și să primească din partea penitenciarului toate beneficiile pe care le poate primi un om în situația dânsului.

La fel, se vorbește de instanța fondului desdpre faptul că a avut o sancțiune disciplinară, ori sancțiunea disciplinară a fost primită la data de 03.07.2020, rămasă definitivă la data de 15.09.2020 .

Cu privire la această sancțiune face următoarele precizări:

Nu a fost vorba de comunicarea cu mass-media, ci o convorbire on-line, aprobată și organizată de penitenciar, cu o persoana din lista de prieteni, aprobată de penitenciar;

- Sancțiunea a rămas definitivă în data de 15.09.2020, iar penitenciarul a pus-o în executare de la 01.10.2020 până la 15.10.2020. Instanța de fond a reținut ca aceasta a fost ridicata abia în 19.02.2021, omițând să studieze Legea nr. 254/2013, inclusiv Regulamentul de Aplicare care la art. 209 lit c) prevede ca:

"Recompensa cu ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior:

(1) Ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior se acordă deținuților care:

c) timp de minimum 4 luni de la data aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. d) și e) din Lege nu au mai comis abateri disciplinare și au avut o conduită regulamentară"

Per a contrario înseamnă că oricum această sancțiune nu putea fi ridicată mai devreme fiindcă așa dispune legea. Ori instanța fondului vine și spune că și Parchetul că a fost sancționat odată și i-a fost ridicată de abia în 19.02.2021. I-a fost ridicată atunci când se putea și imediat după ridicare el și-a continuat activitatea.

Subliniază că această sancțiune care este rămasă definitivă numai poate fi avută în vedere ca unic motiv pentru care să prezumăm că domnul Dragnea nu îndeplinește condițiile.

Mai mult decât a făcut vorbire în scris că a participat activitățile religioase și a avut o inițiativă foarte frumoasă și începând cu luna octombrie 2020, în urma insistențelor sale repetate, i s-a admis realizarea unei reviste a secției în care este încarcerat și începând cu luna noiembrie a început să redacteze această revistă până în luna martie, când revista a fost sistată, acesta fiind introdus pentru a treia oară, nelegal, în carantină.

Ca urmare a redactării revistei, a primit chiar recompensa care a constat în ridicarea sancțiunii disciplinare, precum și credite.

În încheiere, consideră că în hotărârea fondului este inadmisibilă discuția despre exemplaritatea pedepsei care încalcă în primul rând, autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare.

Mai arată că instanța fondului face vorbire despre punerea în libertate a domnului Dragnea prin liberare condiționată atragând în acest fel un oprobriu al publicului și că liberarea condiționată trebuie să țină cont de pedeapsa stabilită la fond atunci când a fost condamnat.

Consideră că atunci când a fost condamnat de I.C.C.J cu siguranță și cu certitudine instanța a avut în vedere inclusiv aspectele care urmau după aceea și drepturile acestui om, ori crede că în cadrul unei liberări condiționate nu se mai poate antama problema pedepsei, a cuantumului acesteia și a modalității în care totuși un om și-a executat sancțiunea. Nu trebuie sub nicio formă confundată pedeapsa cu scopul executării acesteia, aceea este o sancțiune, iar aceasta este o modalitate prin care un om se reeducă.

De asemenea, consideră că domnul Dragnea nu are ce să mai educe în acest moment și o spune cu toată fermitatea că acesta îndeplinește toate condițiile pentru a fi liberat condiționat. Este totuși cetățean al unui stat european și solicită a nu se uita de aplicabilitatea dispozițiilor europene cu privire la această speță și a oricărui om din această țară.

Finalmente, solicită admiterea contestației formulată, respectiv admiterea cererii de liberare condiționată, cu consecința punerii imediate în libertate a domnului Dragnea, în scopul respectării tuturor drepturilor fundamentale pe care un om le are.

Totodată, depune la dosarul cauzei concluzii scrise.

Apărătorul ales al contestatorului petent Dragnea Nicolae Liviu, avocat, având cuvântul, arată că, în ceea ce privește îndeplinirea în mod obiectiv a condițiilor pentru liberare condiționată consideră că trebuie apreciată prin raportare la condiții obiective pentru că nu poate fi vorba de o putere discreționară a instanței.

Vocația înseamnă a cere, dar dacă toate condițiile prevăzute de lege, inclusiv cele de apreciere sunt îndeplinite, așa cum a subliniat și celălalt apărător, vocația se transformă în drept. Instanța nu poate să spună că sunt îndeplinite toate condițiile, iar dacă ne uităm pe noul cod ne-am făcut și convingerea și cu toate acestea nu îl eliberăm pentru că nu vrem. De ce?, „pentru că noi suntem îmbrăcați în negru, iar petenul în alb „.

Ori, dacă toate condițiile sunt îndeplinite, inclusiv cele de apreciere sunt îndeplinite vorbim de un drept, iar această apreciere nu poate fi discreționară și trebuie raportată la element obiect și pentru acest lucru arată două aspecte :

Petenul a fost condamnat pentru așa zise anagajări fictive în scopul partidului cu privire la două persoane și un prejudiciu de circa 21 de mii de euro.

În Franța celebra cauza a angajărilor fictive la Primăria Parisului care i-a implicat pe primarul de atunci devenit ulterior Președinte al Republicii franceze și pe directorul său de cabinet, devenit ulterior Prim ministru, iar în prezent membru al Consiliului Constituțional francez, echivalentul judecătorului la Curtea Constituțională, a reprezentat o situație de angajări fictive în favoarea partidului de guvernământ implicând 26 de persoane, deci de 13 ori mai mult decât în această cauză, pe o durată de 10 ani, cu un prejudiciu de 30 de milioane franci francezi, deci de peste 200 de ori mai mult decât în această cauză.

Astfel, solicită a se observa în această cauză, în această diproporție vădită că pedeapsa a fost de 3 ani și 6 luni cu executare, iar în acea cauză pentru Jacques Chirac 2 ani cu suspendare, pentru Alain Juppé 1 an și 6 luni cu suspendare și astăzi este judecător, respectiv membru al Consiliului Constituțional francez.

Consideră că acestea sunt elemente obiective ca să vorbim de necesitatea stării de detenție după peste 2 ani de executare calendaristică și mult mai mult de 2 ani dacă e vorba și de zilele câștigate prin muncă.

Cu privire la a doua chestiune despre care vorbește instanța și Parchetul dacă a dat dovezi sau nu dovezi temeinice de îndreptare solicită a se avea în vedere că în pușcărie sistemul trebuie să se asigure reducerea .

Astfel, solicită a se avea în vedere că în ziua în care domnul Dragnea a fost încarcerat Președintele Federației Sindicatelor din Administrația Națională a Penitenciarelor a postat în mai 2019 următoarele lucruri despre Liviu Dragnea, : Mai rău e că ieri, la primirea în penitenciar, la partea de control al cavitatilor n-au fost în tura pianiști" .

În acest sens, precizează că pianiști sunt cei care au degetele subțiri și lucrează ușor, per a contrario e vorba de niște oameni cu mâini butacanoase pentru controlul cavitatilor, iar aceasta spune Președintele Federației Sindicatelor din Administrația Națională a Penitenciarelor, bucurându-se, excitându-se și mai spune:

"Bine ai venit acasă, Liviu!... Ai grijă, nu mai invita pe nimeni la baie, Liviu! În pușcărie, nu e ca la Parlament... Au mai rămas vreo 2500 de violatori în pușcării, iar ziariștii nu ți-ar face nimic din ce s-ar putea gândi noii tai colegi.

Altfel spus amenințarea cu violul este pe față, iar în acest sistem Parchetul vine și spune că nu s-a reeducat domnul Dragnea și spune să îl mai țină ca să se reeduce .

O altă chestiune referitor la faptul că a mai spus Parchetul ceva care zguduie fundamentele penale și anume că se poate dispune un termen de amânare mai lung decât a stabilit în contestație Tribunalul București și anume în luna august.

Consideră că se agravează domnului Liviu Dragnea situația în propria sa procedură. Este adevărat formal nu este cale de atac, a fost vorba de cerere de strămutare, dar este exercitată de domnul Dragnea pentru a-și proteja drepturile.

Solicită a se observa că dacă nu ar fi exercitat această procedură a cererii de strămutare ar fi rămas cu termenul de amânare până în august și acum Parchetul spune că nu contează că s-a exercitat un drept. Hai să facem asta în defavoarea lui și deci putem să îl umilim în propria sa procedură care a fost admisă, putem să îi agravăm situația juridică, ceea ce consideră că este halucinant din punctul său de vedere.

Pentru aceste motive, pune concluzii de admitere a contestației formulate de către contestatorul Dragnea Liviu și de respingere a contestației formulată de către Parchet .

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, față de suținerile domnului avocat, dacă tot clientul său a fost amenințat cu privire la perioada cât a stat în detenție au fost formulate plângeri penale, s-au materializat acele amenințări ?, rămâne de văzut, însă aceasta crede că nu .

Totodată, mai reamintește faptul că și Parchetul a formulat contestație și nu doar contestatorul—petent Dragnea Nicolae Liviu.

Apărătorul ales al contestatorului petent Dragnea Nicolae Liviu, avocat având cuvântul în replică: Parchetul s-o fi sesizat din oficiu pentru chestii publice ?.

Contestatorul petent Dragnea Nicolae Liviu, având cuvântul prin intermediul sistemului de videoconferință, precizează pentru Direcția Națională Anticorupție că a formulat plângere penală.

Consideră că îndeplinește toate criteriile legale și din punct de vedere obiectiv al legii poate fi liberat, iar în ceea ce privește comportamentul arată că nu putea avea un comportament diferit față de cel pe care l-a avut înainte de fi condamnat.

Astfel, solicită a se observa că a dus pedeapsa cu decență și demnitate, a ieșit la muncă când i s-a permis, a participat la cursuri, a primit recompense în fiecare lună, inclusiv în luna iulie .

Susține pledoariile apărătorilor săi și solicită a se judeca cauza conform legii și obiectivității, respectiv solicită admiterea cererii de liberare condiționată.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată:

Prin sentința penală nr. 1025 pronunțată la data de 27.04.2021 de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosar nr. 7901/302/2021 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de liberare condiționată formulată de către petentul condamnat DRAGNEA NICOLAE LIVIU), deținut în Penitenciarul București-Rahova.

A fost fixat termen după expirarea căruia propunerea sau cererea de liberare condiționată pot fi reînnoite, la data de 27.06.2021.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.pr.pen. a fost obligat petentul la plata sumei de 100 de lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut că, prin cererea înregistrată pe rolul instanței de fond la data de 12.04.2021, sub nr. 7901/302/2021, petentul Dragnea Liviu Nicolae a solicitat liberarea sa condiționată din executarea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 377/21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiției, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 142/27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În motivarea cererii, petentul a arătat că prin sentința penală nr. 377 din data de 21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, definitivă prin decizia penală nr. 142 din data de 27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost condamnat la executarea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu sub forma instigării, în baza art. 25 Codul penal din 1969 raportat la art. 132 din Legea 78/2000 în referire la art. 248 din Codul penal 1969, cu aplicarea art. 5 din Codul penal. În baza acestei decizii a fost emis M.E.P.I. nr. 71/27.05.2019 de către Tribunalul București, Secția I Penală.

A arătat că a început executarea pedepsei privative de libertate la data de 27.05.2019 iar până la data formulării prezentei cereri a executat fracția necesară, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută de art. 59 alin. (2) din Codul penal 1969. Potrivit art. 59 Cod penal 1969, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei condamnatul care a executat fracțiunea de pedeapsă prevăzută de lege, este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale. Pe tot parcursul executării pedepsei a avut un comportament bun, fiind recompensat în repetate rânduri și fiind stăruitor în muncă - atât cât i s-a permis să muncească. Astfel, petentul a menționat că a participat la activități culturale și la cursuri educaționale, a primit recompense și credite. Recomandarea (2003) 22 a Comitetului de miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la liberarea condiționată a fost emisă la data de 24.09.2003 și este prezentată pe larg în cauza Kafkaris împotriva Ciprului (nr. 21906/04). Printre principiile generale ale acestei Recomandări, la punctul 4.a, se reține unul dintre scopurile existenței instituției liberării condiționate: „în scopul reducerii efectelor distructive ale detenției (...)

Legea ar trebui să prevadă posibilitatea eliberării condiționate a tuturor deținuților

condamnați (...)" . În cazul său, atingerea acestui scop impune liberarea condiționată în baza prezentei cereri pentru ca, pe lângă efectele distructive inerente detenției, au existat împrejurări suplimentare ce au amplificat aceste efecte:

- dreptul său la muncă, prevăzut de art. 78 din Legea 254/2013, a fost încălcat în mod constant (situație constatată cu putere de lucru judecat de către Judecătoria Sectorului 5 București prin sentința penală nr 45/15.01.2021 și sentința penală 1905/15.09.2020) fiind necesară promovarea mai multor procese pentru ca, după 9 luni, să recâștige parțial acest drept stabilit și garantat de Lege;

- refuzul administrației Penitenciarului Rahova București, nelegal, de a-i permite exercitarea dreptului la muncă a condus, practic, la izolarea sa în camera de detenție pentru mai mult de 8 luni (din când în când având acces afară o oră sau două seara) și la agravarea stării sale de sănătate care nu a putut fi remediată în sistem de detenție. Mai mult decât atât, la data de 09.12.2020 Curtea de Apel București, prin sentința civilă nr. 1370/2020 a dispus astfel: "Admite acțiunea în parte. În baza art.14 din Legea nr.554/2004, suspendă executarea: -art.17, alin.4 din Decizia ANP nr.500165/2017, în măsura în care retragerea de la muncă este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013. -art.24, lit.c din Decizia ANP nr.500165/2017, în măsura în care interdicția de folosire la activități cu caracter gospodăresc este determinată de aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.101, alin.1, lit.d din Legea nr.254/2013, până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anulare." Deși prin Hotărârea Curții de Apel, al cărei dispozitiv este redat mai sus, s-au suspendat efectele temeiurilor de drept invocate de Penitenciarul Rahova în ceea ce privește respingerea solicitării petentului de a fi reîncadrat la muncă, Administrația Penitenciarului Rahova a continuat să îi încalce dreptul la muncă, fiind ținut în cameră 23h din 24h. Această interdicție a dreptului la muncă a condus, de asemenea, și la întârzierea datei propozabile de liberare condiționată, cu aproximativ 3 luni față de data propozabilă în condițiile prezentei neîntrerupte la muncă, putând fi considerat că Penitenciarul Rahova a amânat, în mod nelegal, cu 3 luni vocația sa pentru liberarea condiționată.

Petentul a mai arătat că, cu toate că a fost ținut în cameră 23 ore din 24, în mod surprinzător a fost infectat cu virusul SARS-COV-2 și transferat la Spitalul Penitenciar Jilava, iar ulterior la Spitalul Penitenciar Rahova. Chiar dacă în luna septembrie 2020 Judecătoria Sectorului 5 București a obligat Penitenciarul Rahova prin sentința penală nr. 1905/15.09.2020 să îl repartizeze la muncă, iar prin încheierea 45/15.01.2021 Judecătoria Sectorului 5 București a obligat Penitenciarul Rahova să ia măsurile administrative necesare pentru a-i permite să efectueze activități lucrative în cadrul penitenciarului, doar abia în data de 23.02.2021 a fost repartizat la Spălătoria unității, și nu la Punctul de lucru Garaj unde a fost repartizat inițial, după formularea mai multor sesizări la adresa administrației penitenciarului Rahova.

De asemenea, petentul a arătat că dreptul său la sănătate a fost încălcat întrucât i-a fost refuzat, în mod sistematic, accesul la investigații de specialitate și tratament adecvat, deși penitenciarul a fost informat încă de la început despre diagnosticele de hernie cervicală și hernie lombară, ambele într-o stare destul de avansată, hernii pentru care a fost internat și anterior condamnării, în acest sens existând documentele medicale depuse la fișa medicală din cuprinsul dosarului individual. La data de 13.07.2020 avea stabilită o programare la Spitalul de Ortopedie, Traumatologie și TBC Osteoarticular Foișor, în urma cererii depuse conform procedurii legale, cerere aprobată ulterior de personalul abilitat. Deși cererea a fost aprobată și programarea a fost stabilită conform procedurilor legale, nu a fost dus la programarea în cauză. Într-un final, după mai multe solicitări formulate către Penitenciarul Rahova, i-a fost efectuat un RMN în luna decembrie 2020. La data de 08.04.2021, prin încheierea nr. 393 a Judecătorului de Supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova s-a constatat faptul că în perioada 12-26 martie 2021 nu i-a fost respectat dreptul la îngrijiri medicale, îngrijiri care au fost recomandate ulterior intervenției medicale realizate în Penitenciarul Spital București Rahova la data de 08.03.2021. Tot prin încheierea nr. 393 a Judecătorului de

Supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Rahova s-a constatat faptul că în perioada 12-26 martie 2021 nu i-a fost respectat dreptul la asistență juridică de către Penitenciarul Rahova, astfel cum este prevăzut de art. 62 din Legea 254/2013.

Față de argumentele expuse mai sus, rezultă faptul că prelungirea detenției sale ar conduce la amplificarea efectelor distructive și agravarea galopantă a stării sale de sănătate, încălcând însăși rațiunea de a fi a instituției liberării condiționate. Deși nu reprezintă o condiție pentru dispunerea liberării condiționate, a arătat faptul că a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, respectiv suma de 90.044 Ron, conform OP 65/28.11.2019. A mai arătat că în prezent este în executarea pedepsei privative de libertate în regim închis, luând această decizie din motive de sănătate și siguranță personală, pe fondul pandemiei SARS-COV- 2 și a numeroaselor cazuri de infectări constatate în cadrul Penitenciarului Rahova.

În concluzie, solicită liberarea condiționată din executarea pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare la care a fost condamnat prin sentința penală nr. 377/21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiției, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 142/27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând să se constate faptul că îndeplinește toate condițiile impuse de art. 59 Cod penal 1969 și art. 587 Cod procedură penală, prezenta cerere de liberare condiționată fiind admisibilă.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 587 din Codul de procedură penală raportat la art.59 din Codul penal 1969.

În susținerea cererii, petentul a depus copia încheierii nr.393/08.04.2021 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate, copia ordinului de plată nr.65/28.11.2019, copia sentinței penale nr.1370/09.12.2020 a Curții de Apel București Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, copia sentinței penale nr.45/15.01.2021 a Judecătoriei sectorului 5 București, copia sentinței penale nr.1905/2020 a Judecătoriei sectorului 5 București.

În cauză, instanța a administrat proba cu înscrisuri, în cadrul căreia s-au atașat la dosar: fișele privind mutările, situația juridică și situația liberării condiționate privind pe petent, extrase din baza de date informatizată a Administrației Naționale a Penitenciarelor, procesul-verbal nr. 16/21.04.2021 al Comisiei pentru liberare condiționată, caracterizarea petentului întocmită de conducerea penitenciarului, copie de pe mandatul de executare a pedepsei închisorii nr.71/2019 emis de Tribunalul București, ofertă de angajare, copie act partaj voluntar autentificat sub nr, copia ordinului de plată nr.65/28.11.2019, copie de pe cazierul judiciar, relații privind participarea petentului la activitățile lucrative.

La termenul de judecată din data de 27.04.2021 instanța a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de petent, în susținerea cererii de liberare condiționată fiind depuse următoarele înscrisuri: extras de pe portalul instanțelor de judecată ce cuprinde dispozitivul sentinței penale nr.1007/2021 pronunțată în dosarul nr.6202/302/2021 al Judecătoriei sectorului 5 București, adresa nr.35451/PBRB/2021 emisă de Penitenciarul București-Rahova, adresa emisă de către din care reiese disponibilitatea societății de a încheia un contract individual de muncă cu petentul, ulterior liberării condiționate, minuta de informare nr.572/13.04.2021 încheiată de cu petentul, în vederea angajării în funcția de director tehnic în cadrul societății, titlul de proprietate în ceea ce privește ap, respectiv extras act de partaj voluntar, dovada îndeplinirii obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, respectiv OP 65/28.11.2019 și încheierea nr.393/8.04.2021 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarul București-Rahova prin care s-a constatat că petentului i-a fost încălcat dreptul la asistență juridică și dreptul la sănătate în perioada 12-26.03.2021.

Prima instanță a reținut că, în fapt, persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae se află în executarea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare stabilite prin sentința penală nr. 377/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 71/2019 de Tribunalul București.

Executarea pedepsei închisorii a început la data 27.05.2019 și urmează să expire la data de 21.10.2022, petentul executând pedeapsa în regim închis.

În drept, a reținut judecătorul fondului că, în ceea ce privește legea aplicabilă se constată că de la data săvârșirii infracțiunilor, când a luat naștere raportul juridic penal de conflict, și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii, potrivit art. 246 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Codului penal, a intrat în vigoare Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, și anume la data de 01.02.2014.

Necesitatea stabilirii legii penale mai favorabile cu privire la instituția liberării condiționate se desprinde și din considerentele Deciziei nr. 214 din 16 iunie 1997 a Curții Constituționale prin care s-a arătat că intervenția, în acest interval, a unei legi penale care modifica instituția liberării condiționate, face ca determinarea legii aplicabile să se efectueze potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. (2) din Constituție și art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, independent de data la care sentința de condamnare a rămas definitivă.

În acest sens, instanța a avut în vedere că intrarea în vigoare a noului Cod Penal a schimbat condițiile de acordare a liberării condiționate, de asemenea a introdus condiții suplimentare, respectiv ca cel condamnat să fi îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, iar, în cazul pedepsei închisorii, ca cel condamnat să execute pedeapsa la momentul verificării condițiilor de liberare condiționată în regim semideschis sau deschis.

Prin urmare, din compararea condițiilor prevăzute de cele două texte de lege rezultă că legea mai favorabilă în ceea ce privește liberarea condiționată este reprezentată de Codul Penal din 1969, astfel instanța a examinat prezenta cerere prin raportare la dispozițiile art. 59 din Codul Penal din 1969.

În raport de actele și lucrările dosarului, instanța a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 59 C.pen. din 1969 pentru a se dispune liberarea condiționată a petentului condamnat.

Mai întâi, în ceea ce privește condiția să fie executată fracția de pedeapsă prevăzută de lege, art. 59 alin. (1) și (2) C.pen. din 1969 stabilește că persoana condamnată poate fi liberată înainte de executarea în întregime a pedepsei după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani. În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani.

În concret, instanța a constatat că, până la data de 21.04.2021, petentul a executat 696 zile din cele 1280 zile pe care le avea de executat, i-au fost acordate în compensare cf. Legii nr. 169/2017, 36 zile și i se consideră ca executate, ca urmare a muncii prestate, 122 zile, având astfel un total de 854 zile câștigate și executate, iar pentru a putea fi liberat condiționat trebuia să execute cel puțin 2/3 din pedeapsă, reprezentând 853 zile. În consecință, instanța a reținut că în prezent petentul a executat fracția corespunzătoare din pedeapsă pentru a putea beneficia de liberarea condiționată, acesta executând 2/3 din pedeapsa de 1280 zile închisoare, prima condiție a liberării condiționate fiind îndeplinită.

Cu privire la ultima cerință ce se impune a fi realizată, judecătoria a apreciat că, din analiza coroborată a situației personale a petentului, nu și-a format convingerea că acesta a dat dovezi temeinice de îndreptare. n

Cu titlu preliminar, se impune a se face precizarea că liberarea condiționată nu este un drept al condamnatului, ci o vocație a acestuia, având un caracter facultativ, dat de posibilitatea analizării periodice a condițiilor legale, până la îndeplinirea lor. Acordarea liberării condiționate urmează unui parcurs individual al pedepsei privative de libertate, presupunând analiza întregii conduite, comportări și atitudini a inculpatului față de pedeapsă, victimă, activitatea de resocializare ori starea de recidivă.

În cauza de față, se reține că petentul a avut în general un comportament adecvat în relațiile cu personalul unității, nu a stabilit relații conflictuale cu celelalte persoane private de libertate, a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 122 zile ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate. Nu în ultimul rând, instanța a avut în vedere și faptul că după analizarea petentului în fața comisiei pentru liberarea condiționată a fost pronunțată sentința penală nr. 1007/23.04.2021 a Judecătoriei Sectorului 5 București în dosarul nr. 6202/302/2021 prin care a fost obligată Administrația Penitenciarului Rahova București să recunoască petentului zilele câștig din muncă pe care le-ar fi realizat în perioadele 02.07.2020-15.09.2020 și 16.09.2020-28.01.2021, pentru care s-a constatat în mod definitiv încălcarea dreptului la muncă prin sentința penală nr. 1905/2020 a Judecătoriei Sectorului 5 și prin sentința penală nr. 45/15.01.2021 a Judecătoriei Sectorului 5, cu excluderea perioadei 12.12.2020-06.01.2021 (în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova).

Potrivit evaluării psihologice petentul a avut o conduită adecvată normelor instituționale manifestată pe parcursul traseului execuțional, a prezentat interes pentru activitățile lucrative și de reîntegrare socială.

Cu toate acestea, instanța de fond a reținut că petentul a fost sancționat disciplinar o dată pentru o abatere disciplinară gravă săvârșită pe parcursul executării pedepsei, în urma comunicării acestuia cu mass media, fără solicitarea unui acord anterior administrației penitenciarului (în data de 15.09.2020 rămânând definitivă), sancțiune pe care a reușit să o ridice abia în 19.02.2021.

De altfel, analizând recompensele acordate petentului pentru comportamentul avut pe parcursul executării pedepsei, judecătorul a arătat faptul că acesta a primit doar 8 recompense, dintre care ultima a fost acordată în data de 19.02.2021, iar penultima în data de 14.05.2020, ceea ce atestă faptul că petentul nu fost interesat în mod constant în dovedirea unui comportament exemplar pe întreaga perioadă executată, deși reușise să obțină 3 recompense pe parcursul anului 2019 (în lunile august, octombrie și decembrie) și alte 4 recompense în anul 2020 (în lunile ianuarie, februarie, aprilie și mai). Problemele medicale avute de petent nu ar putea fi invocate ca apărare în acest sens din moment ce acesta anterior a solicitat să își exercite dreptul la muncă și chiar a și obținut hotărâri judecătorești definitive prin care i s-a constatat încălcarea acestui drept în perioadele 02.07.2020-15.09.2020 și 16.09.2020-28.01.2021 (cu excluderea perioadei 12.12.2020-06.01.2021 în care petentul într-adevăr a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova). Prin urmare, din moment ce petentul a susținut că era apt medical să presteze muncă, cu atât mai mult, din moment ce nici nu a putut presta muncă, din motive independente de voința sa, putea să participe și să se implice mai intens în cadrul activităților educative, moral religioase, culturale pentru obținerea unor recompense în toată această perioadă 14.05.2020-19.02.2021 (cu excluderea perioadei 12.12.2020-06.01.2021 în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova) potrivit art 98 din Legea nr. 254/2013.

Astfel, deși petentul a participat la mai multe programe educaționale în această perioadă, respectiv la 12, așa cum rezultă din caracterizarea penitenciarului, 7 sunt finalizate fără credite ceea ce presupune o prezență mai mică de 75% la acestea.

Instanța nu putea face abstracție nici de faptul că petentul în prezent execută o pedeapsă rezultantă stabilită pentru un concurs de două infracțiuni pentru care i-au fost aplicate pedepsele de 2 ani, respectiv 3 ani și 6 luni închisoare. Faptul că potrivit dispozițiilor legale referitoare la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, în urma contopirii celor două pedepse petentul a rămas să execute doar pedeapsa cea mai grea dintre cele două, de 3 ani și 6 luni închisoare, nu înseamnă că acest aspect al existenței pe numele petentului a două condamnări penale nu trebuie să fie avut în vedere la soluționarea prezentei cauze, chiar dacă fracția de pedeapsă este împlinită, așa cum ar fi fost împlinită și dacă ar fi fost condamnat doar pentru fapta pentru care a fost aplicată pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

În concret, în cazul de față, instanța a apreciat că s-ar fi impus cu atât mai mult adoptarea unei conduite ireproșabile din partea petentului pe întreaga perioadă executată.

În ansamblu, este evidentă atitudinea corectă a petentului, însă acest comportament reprezintă o normalitate, iar nu o situație excepțională. Nu constituie un element de supraevaluare faptul că persoana condamnată a avut o atitudine decentă față de personalul unității sau că nu a avut relații conflictuale cu ceilalți deținuți. De asemenea, prestarea de activități lucrative în mediul carceral contribuie la menținerea vieții cotidiene în limite rezonabile, pe lângă zilele considerate ca fiind executate, prestarea de activități lucrative este un aport benefic pe plan psihic în favoarea persoanei în cauză. De altfel, problemele medicale pe care petentul le are, ce nu pot fi contestate, acesta fiind suspus chiar unei intervenții chirurgicale în penitenciar în martie 2021, nu reprezintă un criteriu pentru analiza cererii de liberare condiționată, penitenciarul fiind obligat să asigure dreptul tuturor celor aflați în custodia sa la asistență medicală.

Instanța a apreciat că scopul pedepsei nu poate fi atins la acest moment prin liberarea petentului. Astfel, raportat la funcția de exemplaritate a pedepsei, fiecare cetățean trebuie să fie conștient de consecințele la care s-ar expune în cazul încălcării legii penale.

Eliberarea petentului din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției și în contextul unui comportament civilizat – normal de altfel, ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale.

Față de aceste considerente, în baza art. 587 alin. 2 C.pr pen cu aplicarea art. 59 C.pen.din 1969, a respins cererea de liberare condiționată formulată de petentul DRAGNEA NICOLAE LIVIU și a fixat termen după expirarea căruia propunerea sau cererea de liberare condiționată pot fi reînnoite la data de 27.06.2021, termen apreciat de instanță ca fiind rezonabil și în acord cu aspectele reținute anterior, dar și cu cele ce urmează a fi expuse, perioadă în care persoana condamnată are posibilitatea de a continua adoptarea unui comportament ireproșabil în vederea dovedirii îndreptării sale, pe care de altfel l-a avut pe o bună perioadă de timp din pedeapsa executată până în prezent.

Instanța a făcut precizarea că în concret termenul ce ar fi fost stabilit pentru reiterarea cererii ar fi fost unul de 3 luni, însă instanța a avut în vedere la reducerea acestui termen a sentinței penale nr. 1007 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în data de 23.04.2021 în dosarul nr. 6202/302/2021 prin care i-a fost recunoscut implicit petentului pe lângă zilele pe care le-ar fi putut câștiga prin munca pe care nu a fost lăsat să o presteze, beneficiul de a fi intrat mai devreme în comisia de liberare, anterior datei de 21.04.2021, prin luarea în considerare la calculul fracției a unor zile pe care ar fi putut să le obțină prin muncă în perioadele 02.07.2020-15.09.2020 și 16.09.2020-28.01.2021 (cu excluderea perioadei 12.12.2020-06.01.2021 în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova). Astfel, pentru a-i oferi o compensare petentului pentru faptul că a fost lipsit de posibilitatea de a fi analizat mai devreme în comisia pentru liberare, instanța a apreciat că este justificată stabilirea unui termen mai scurt pentru reiterarea cererii de liberare condiționată.

În concluzie, instanța a apreciat că la acest moment cererea petentului este nefondată, a fixat termen după expirarea căruia propunerea sau cererea de liberare condiționată pot fi reînnoite la data de 27.06.2021.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.pr.pen. a obligat petentul la plata sumei de 100 de lei cu titlul de cheltuieli judiciare, urmare soluției de respingere a cererii formulate.

Împotriva acestei sentințe au formulat contestații Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție și petentul-condamnat Dragnea Nicolae-Liviu.

În motivarea contestației formulate, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție a susținut, în esență, că, în mod neîntemeiat, prima instanță, în baza art. 587 Cod procedură penală, cu aplicarea art.59 alin.2

V.Cod penal, Judecătoria Sectorului 5 București, respingând cererea de liberare condiționată formulată de persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae a fixat ca termen de reiterare a cererii de liberare 27.06.2021.

Astfel, s-a considerat că, în mod neîntemeiat, respingând cererea de liberare condiționată formulată de către petentul Dragnea Liviu Nicolae, Judecătoria Sectorului 5 București a stabilit un termen de numai două luni pentru reiterarea cererii.

Examinând considerentele hotărârii contestate, procurorul a considerat că instanța de fond a apreciat în mod corect, ținând cont de toate circumstanțele cauzei că petentul Dragnea Liviu Nicolae nu a reușit să demonstreze că pe parcursul perioadei de timp executate și-a îndreptat atitudinea către normele de conviețuire socială și ordinea de drept.

În esență, instanța de fond a apreciat conduita petentului Dragnea Liviu Nicolae ca una normală mediului carceral, arătând totodată că eliberarea acestuia din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției, numai în contextul unui comportament civilizat ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale

Totodată, instanța a apreciat că scopul pedepsei nu poate fi atins la acest moment prin liberarea petentului. Astfel, raportat la funcția de exemplaritate a pedepsei, fiecare cetățean trebuie să fie conștient de consecințele la care s-ar expune în cazul încălcării legii penale.

În plus față de argumentele instanței de fond în ceea ce privește faptul că petentul Dragnea Liviu Nicolae nu a reușit în perioada petrecută în detenție să-și îndrepte atitudinea față de ordinea drept, procurorul a mai arătat că acesta nu și-a asumat în niciun fel hotărârea de condamnare (la pedeapsa închisorii cu executare) apreciind că aceasta este rezultatul unor imixțiuni politice (în cursul interviului acordant anul trecut pentru care petentul a fost și sancționat).

Or, în contextul în care persoana condamnată califică condamnarea primită ca o pedeapsa menită să-i sancționeze activitatea politică anterioară condamnării și nu ca o reacție legitimă a statului față de săvârșirea unor infracțiuni, este evident că aceasta nu-și atribuie nicio culpă pentru faptele pentru care a fost condamnat și pe cale de consecință nu ar avea de ce să-și îndrepte conduita în raport cu normele și ordinea de drept.

Cu toate că a apreciat perioada executată deja ca fiind insuficientă pentru formarea unei atitudini corespunzătoare față de normele de conviețuire socială și ordinea de drept, instanța de fond a apreciat că un termen de aproximativ două luni este suficient pentru ca persoana condamnată să-și intensifice eforturile în vederea dovedirii îndreptării sale.

Ministerul Public a considerat că termenul de aproximativ două luni stabilit pentru reiterarea cererii de liberare condiționată este nejustificat de scurt.

Astfel, în motivarea acestei teze, s-a susținut că este evident că într-o perioadă atât de scurtă de timp, dată fiind frecvența redusă a activităților de formare și dezvoltare (destinate unor persoane cu o pregătire superioară precum cea a condamnatului) desfășurate în penitenciar, petentul nu ar putea dovedi o preocupare consistentă în direcția formării unei atitudini corecte față de nomele de conviețuire socială și ordinea de drept.

În acest sens, chiar instanța de fond în analiza sa a arătat că petentul a participat la numai 12 activități educaționale în penitenciar în decursul a aproape doi ani de detenție, din care numai cinci a au fost finalizate.

Or, în acest context, este evident că participarea la încă o activitate educațională nu ar putea dovedi un efort consistent din partea condamnatului în vederea îndreptării.

Totodată, față de atitudinea de negare a caracterului just și legal al condamnărilor primite, ce s-a menținut pe parcursul întregii perioade de detenție apreciem ca un termen de două luni nu ar fi suficient pentru ca persoana condamnată să reflecteze asupra propriilor greșeli, conduitei și necesității adoptării unei comportament real și nu doar formal, orientat către respectarea normelor de drept.

În ceea ce privește argumentul instanței de fond referitor la faptul că petentul ar fi

putut formula cererea de liberare condiționată anterior datei de 21.04.2021 așa cum rezultă din sentința 1007 din 23.04.2021 a Judecătoriei Sectorului 5 București și prin urmare acesta ar trebui să fie compensat prin stabilirea unui termen de reiterare mai scurt, trebuie observat că este complet nejustificat față de dispozițiile art. 587 alin.2 C.p.p.. în care se arată că termenul de reiterare se stabilește numai în vederea îndeplinirii tuturor condițiilor pentru acordarea liberării condiționate și nu ca o compensare pentru o eventuală încălcare a unor drepturi.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 425¹ alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală rap. la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală procurorul a solicitat admiterea contestației și stabilirea unui termen de reiterare de minim 6 luni.

În motivarea contestației declarate, persoana condamnată Nicolae Liviu Dragnea a arătat că aprecierea situației de fapt în speță făcută de judecătorul fondului și transpusă în soluția de RESPINGERE a PROPUNERII DE LIBERARE CONDIȚIONATĂ FORMULATĂ DE COMISIA PENTRU LIBERARE CONDIȚIONATĂ DIN PENITENCIARUL RAHOVA BUCUREȘTI pentru persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae nu se bazează pe o analiză completă a criteriilor de acordare a acestui beneficiu contestatorului, astfel încât soluția adoptată este netemeinică.

Astfel, judecătorul fondului ajunge la concluzia greșită că:

„Eliberarea petentului din pedeapsă, prin simpla împlinire a fracției și în contextul unui comportament civilizat - normal de altfel, ar fi de natură a avea un efect total opus. Evident, o astfel de măsură nu ar fi de natură a avea un efect descurajant, ba din contră, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei care încalcă normele legale”.

Respectiva motivare, ca prim criteriu reținut de instanța de fond, în soluția adoptată este esențialmente greșită, nelegală și netemeinică prin prisma reglementărilor europene cuprinse în RECOMANDAREA REC (2003) 22 A COMITETULUI DE MINIȘTRI CĂTRE STATELE MEMBRE CU PRIVIRE LA LIBERAREA CONDIȚIONATĂ (Adoptată de către Comitetul de Miniștri la 24 septembrie 2003, la cea de-a 853-a întrunire a prim-miniștrilor), care stabilește principii comune în legătură cu legislația și practica liberării condiționate, de natură să corespundă principiilor fundamentale ale Statului de drept al cărui obiectiv primar este garantarea drepturilor omului și jurisprudența organelor împuternicite în aplicarea ei.

În sensul Recomandării sus amintite și a jurisprudenței CEDO, liberarea condiționată constituie un drept al persoanei condamnate, iar nu o vocație, ce poate fi valorificat în condițiile reglementate de lege. Rolul instanței care judecă o cerere de liberare condiționată este acela de a verifica doar îndeplinirea condițiilor cerute de lege, în acest caz, în general și în particular. În acest context, a admite că, deși îndeplinite condițiile și criteriile prevăzute de lege, judecătorul poate refuza aplicarea instituției liberării condiționate doar pentru că nu și-a format convingerea că persoana condamnată se poate reintegra în societate echivalează cu ineficacitatea normelor juridice ce reglementează această instituție, privită din perspectiva dreptului național. Pe de altă parte, important de subliniat este faptul că, limitele judecării cererii de liberare condiționată a petentului Dragnea au fost cele stabilite de art. 59 din Vechiul Cod Penal, care nu include, ca și Noul Cod Penal, la art. 100 lit d), condiția „convingerii instanței ca persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate”.

În situația în care liberarea condiționată este lăsată la aprecierea subiectivă a judecătorului, este transformată această instituție într-una FACULTATIVĂ, situație în care orice garanție procedurală rămâne lipsită de conținut, fiind astfel încălcate și normele de drept comunitar privind protecția procedurală.

Deși persoana condamnată are dreptul formal la posibilitatea de a promova o cale de atac, aceasta nu răspunde principiului efectivității, câtă vreme normele de drept material sunt neclare, iar cele de ordin procedural lipsesc, cel puțin referitoare la obligația motivării.

S-a susținut că judecătorul fondului nu motivează convingător soluția de respingere adoptată.

O serie întreagă de instrumente cu privire la materia măsurilor alternative la pedeapsa

închisorii, inclusiv cu privire la liberarea condiționată, adoptate la nivel european, au fost ignorate de instanța de fond, deși acestea sunt obligatorii pentru instanțele naționale.

Transpunând normele europene cuprinse în Recomandarea amintită la soluția criticată în prezenta cauză, rezultă cu evidență faptul că, instanța de fond a nesocotit reglementările acesteia cu consecința vătămării, la nivel substanțial și procedural a drepturilor și contestatorului cărui i se adresează deopotrivă norma juridică.

Totodată, s-a apreciat că prima instanță nu a ținut cont de persoana deținutului în totalitate și de regulile și dispozițiile cuprinse în normele interne care reglementează instituția liberării condiționate dând prevalență greșită, subiectivă, fără corespondent în probele dosarului doar unei aprecieri subiective vizând convingerea judecătorului investit cu soluționarea cererii că persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae va putea reînnoi cererea de liberare condiționată la data de 27.06.2021.

Acest criteriu, avut exclusiv în considerare soluției adoptate de Judecătoria Sectorul 5 București în soluția dată, nu are legătură cu persoana contestatorului care îndeplinește cumulativ toate condițiile legii pentru a beneficia de liberare condiționată ci, se constituie într-o competență discreționară a judecătorului fondului în soluționarea nelegală și netemeinică a cererii deduse judecătii.

Modul discreționar al soluției pronunțate în cauză este dat și de faptul că instanța de fond nu a valorificat în nici un mod opinia comisiei de specialitate de la locul de detenție, condusă de un judecător.

De altfel, și temeiul stabilit de prima instanță pentru a fi reiterată cererea de liberare condiționată a fost stabilit tot în mod arbitrar, acest termen nelegal și netemeinic fixat nu reflectă în realitate un timp necesar îndeplinirii criteriilor invocate în respingerea cererii, în sensul că respectivele criterii nu se pot modifica în timp, în sensul că nu ar putea fi considerate ca îndeplinite după trecerea unui interval de timp acordat de instanță.

Si acest termen acordat de instanța de fond pentru reiterarea cererii/propunerii de liberare condiționată a persoanei condamnate Dragnea Liviu Nicolae reprezintă o ipoteză de aplicare formală a Recomandărilor europene, inaptă să creeze o legătură necesară între condițiile acordării liberării și soluționării cererii.

De fapt, fracția obligatoriu de executat prevăzută de lege s-a majorat în mod nelegal prin adăugarea termenului stabilit de instanța de fond, ceea ce relevă caracterul nelegal al hotărârii contestate.

În speță, propunerea de liberare condiționată a contestatorului era admisibilă prin îndeplinirea cumulativă a tuturor cerințelor legii penale și se înscria și în linia cerințelor impuse de Uniunea Europeană vizând eliminarea sancționării la CEDO a României pentru condițiile necorespunzătoare din penitenciare dar și a supraaglomerării existente[1], prin soluțiile adoptate și de instanțele de judecată naționale.

În speță, petentul-contestator a apreciat că soluția primei instanțe este greșită deoarece cererea de liberare condiționată nu putea fi refuzată. Criteriul oportunității în materia liberării condiționate, deși nu este prevăzut în normele naționale sau europene, s-a aplicat în speță în mod nelegal, el fiind doar o vocație a practicii judiciare și echivalează în cauză cu o nouă individualizare a pedepsei în faza executării, în sensul că atunci când, în opinia judecătorului fondului, natura și gravitatea faptei o impun, precum și propriile aprecieri subiective, nesustținute de probe, fracția obligatoriu de executat prevăzută de lege se majorează prin adăugarea termenului stabilit de instanță (în cauza la 27.06.2021).

S-a apreciat de către contestator că funcția de constrângere ca și componentă a rolului de exemplaritate al pedepsei se realizează în principal prin condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate, a cărei rezonanță, de cele mai multe ori, este suficientă pentru a preveni comiterea de noi fapte de către persoane aflate în situații asemănătoare.

În speță, analizând funcția de reeducare (în care se include și funcția constructivă) și măsura în care aceasta trebuie satisfăcută la momentul acordării beneficiului liberării condiționate, instanța de fond trebuia să observe și dea eficiență juridică prin soluția adoptată

faptului că liberarea condiționată echivalează cu o continuare a executării pedepsei, fiind o modalitate de individualizare a executării pedepsei fără privare de libertate, iar prin intermediul caracterelor vocației și cumulativ ale acestei instituții, funcțiile pedepsei continuă și își produc efectele.

Prin urmare, s-a concluzionat că cererea de liberare condiționată era admisibilă, Dragnea Liviu Nicolae îndeplinind toate condițiile în mod cumulativ pentru a beneficia de dreptul de a fi liberat condiționat deoarece intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie un termen de supraveghere pentru condamnat.

Mai mult, s-a susținut că instanța fondului a făcut completa abstracție de faptul că Domnul Dragnea Nicolae Liviu a obținut tot în fata Judecătoriei Sectorului 5 recunoașterea zilelor câștigate prin munca pentru toată perioada în care i-a fost încălcat dreptul la munca și s-a aflat în imposibilitate de a presta munca conform dreptului conferit de art. 78 din Legea 254/2013, respectiv a unui număr de 49 zile care, în mod obligatoriu trebuiau adăugate la numărul de 122 zile câștigate din munca, instanța trebuind să constate faptul că fracția era demult îndeplinită, la data formulării cererii de liberare condiționată, aceasta fiind depășită cu peste două luni. Singura apreciere pe care instanța o face în raport de această situație, este motivarea acordării unui termen mai scurt, de 3 luni, (termen însă, neprevăzut ad literam de nicio lege sau de Codul de Procedura Penală) în care domnul Dragnea poate formula o nouă cerere de liberare condiționată.

De asemenea, s-a apreciat că hotărârea instanței de fond este netemeinică și nelegală, fiind una formală, deoarece nu s-a ținut cont în nici un mod de Recomandarea Comisiei de liberare condiționată din cadrul Penitenciarului Rahova București unde Dragnea Liviu Nicolae se află în executarea pedepsei, deși respectiva Recomandare trebuia să fie esențială și prioritară pentru formarea convingerii opiniei judecătorului care a judecat cauza prezentă.

Această Recomandare exprimă rezultatul unor analize temeinice și pertinente la care au participat toate persoanele cu responsabilitate din cadrul penitenciarului și care cunosc îndeaproape și nemijlocit activitatea, atitudinea și conduita condamnatului contestator din perioada executării pedepsei.

Aceasta se impunea cu atât mai mult cu cât președintele Comisiei de propuneri pentru liberarea condiționată este Judecătorul de supraveghere a privării de libertate, acesta având același grad și pregătire profesională cu magistratul care a fost investit cu judecarea cererii de liberare condiționată (propunerea Comisiei). Ori, nu este legală, temeinică și nu se înscrie într-un proces echitabil o soluție care este contrară ca opinie între magistrați de același rang profesional care trebuie să interpreteze și aplice legea în mod convergent, unitar și nu discreționar, prin propoziții subiective, fără fundament juridic, astfel cum greșit a procedat judecătorul fondului.

În acest context, s-a arătat că instanța de fond nu expune o motivare prin care să fie evidențiate motive de natura a contrazice concluziile Comisiei de liberare condiționată.

Prima instanță, prin soluția dată prin hotărârea penală contestată, a ignorat faptul că Dragnea Liviu Nicolae ca persoană condamnată nu are numai obligații inerente executării pedepsei ci are și drepturi. Contestatorul prin executarea pedepsei în care se află nu și-a pierdut calitatea de cetățean și nici dreptul constituțional și/sau european la un proces echitabil în demersul său de a obține liberarea condiționată.

Art. 5 paragr. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și libertăților fundamentale nu garantează beneficiul unei legi de liberare condiționată cu excepția situației în care, potrivit dreptului național, instanțele naționale sunt obligate să aplice această măsură oricărei persoane care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de o astfel de măsură.

Or, în speță, prevederile art. 5 paragr. 1 CEDO au fost încălcate de instanța de fond atunci când în mod nelegal, netemeinic, subiectiv au respins cererea de liberare condiționată formulată pentru persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae, deși acesta îndeplinea toate cerințele legale, în mod cumulativ, pentru a beneficia de această măsură.

Aspecte legate de fracția de pedeapsă care a fost executată, de faptul că persoana condamnată Dragnea Liviu Nicolae a avut o bună conduită în regimul punitiv în care se află, are o atitudine corectă, a prestat activități lucrative, a avut o atitudine decentă față de personalul unității și nu a avut relații conflictuale cu ceilalți deținuți, a fost recompensat de 8 ori și a câștigat 122 de zile (la care trebuiau adăugate cele 49 de zile) ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate, iar Judecătoria Sectorul 5 București prin sentințele penale (dosarul nr. 6202/302/2021), nr. 1905/2020 și nr. 45/15.01.2021 a constatat faptul că i-a fost încălcat dreptul la muncă, iar prin Sentința penală nr. 1007/23.04.2021 a obligat Administrația Penitenciarului Rahova București să recunoască petentului zilele câștig din muncă au fost total ignorate de prima instanță, cu consecința respingerii propunerii de liberare condiționată.

Mai mult decât atât, la data de 17.05.2021, prin Sentința penală definitivă nr. 1170/2021 pronunțată în dosarul nr. 8868/302/2021, Judecătoria Sectorului 5 a respins Plângerea formulată de Penitenciarul București Rahova împotriva încheierii nr. 393/2021 pronunțată de Judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul București Rahova, încheiere prin care s-a constatat din nou faptul că domnului Liviu Nicolae Dragnea îi sunt încălcate drepturile prevăzute de Legea 264/2013, de data aceasta Penitenciarul București Rahova încălcând dreptul la acordarea de îngrijiri medicale și dreptul la asistența juridică.

S-a mai susținut de către contestator că hotărârea contestată este nemotivată deoarece judecătorul fondului nu a răspuns cu argumente juridice susținerilor petentului în sensul admiterii propunerii de liberare condiționată. Instanța și-a însușit susținerile procurorului de ședință în sensul respingerii cererii, printr-o interpretare greșită a dispozițiilor legale în materie, atât interne cât și europene.

De altfel, judecătorul fondului nu dă eficiență juridică în nici un mod apărărilor formulate de Dragnea Liviu Nicolae prin concluziile formulate prin avocat, respectivele susțineri și apărări fiind concludente în a forma convingerea instanței de judecată că cererea de liberare condiționată este fondată.

Sentința apelată nu se raportează în motivarea dată soluției de respingere a cererii la susținerile și apărările petentului, fiind lipsită de suport probator și legal, contrară normelor europene indicate.

Motivarea hotărârii în speță nu relevă garanția imparțialității judecătorului fondului și calitatea actului de justiție înfăptuit. Instanța de fond nu a analizat și motivat convingător soluția de respingere a cererii raportat la probele aflate la dosarul cauzei. În acest mod, contestatorului i s-a cauzat o vătămare procesuală care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea hotărârii atacate. Motivarea hotărârii în speță nu este o problemă de volum, ci una de esență, de conținut, aceasta trebuie să fie clară, concisă și concretă, în concordanță cu probele și actele de la dosar.

Hotărârea apelată nu convinge prin motivarea oferită soluției date că justiția în dosar a fost înfăptuită, respectiv că judecătorul fondului a examinat toate împrejurările procesuale și procedurale propuse de Comisia pentru eliberare condiționată și susținerile persoanei condamnate.

Cererea de liberare condiționată este un demers firesc și legal, iar respingerea sau aprobarea ei trebuie să se întemeieze pe probe și argumente legale, corecte, obiective și nu pe arbitrar.

Sediul materiei se regăsește în Codul penal (art. 59-62 C.p.). în Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (art. 95-97), precum și în Codul de procedură penală (art. 587-588).

Legea prevede că, pentru acordarea liberării condiționate, persoanele condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață sau la pedeapsa închisorii să întrunească cumulativ o serie de condiții, după cum urmează:

-îndeplinirea unei părți (fracții obligatorii) de executat din pedeapsa privativă de libertate stabilită prin hotărârea de condamnare[2];

-conduita corespunzătoare pe durata executării pedepsei, respectiv stăruința în muncă, disciplina și dovezile temeinice de îndreptare.

Doctrină și jurisprudența sunt unanime în aprecierea că instanța de judecată investită cu o cerere sau propunere de liberare condiționată nu își poate fundamenta convingerea pe un argument al caracterului facultativ, ci va raporta criteriile legale la situația persoanei condamnate și va analiza actele aflate la dosarul cauzei, apreciind dacă prin executarea fracției obligatorii de pedeapsă, persoana condamnată a dobândit vocație la acordarea beneficiului liberării condiționate, precum și dacă, în funcție de celelalte criterii stabilite de lege, este oportună acordarea liberării condiționate. În altă ordine de idei, este nevoie de o particularizare, concretizare a caracterului de vocație generală pentru situația fiecărei persoane condamnate în parte, care să stea la baza hotărârii instanței cu privire la acordarea beneficiului liberării condiționate.

Oportunitatea acordării acestui beneficiu, apanaj al instanței de judecată, nu trebuie să transforme această condiție într-una arbitrară, întrucât mecanismul formării convingerii judecătorului presupune fundament probatoriu, iar hotărârea prin care se soluționează acest incident se motivează - garanție pentru respectarea riguroasă a condițiilor legale și pentru asigurarea eventualului control judiciar privind temeinicia hotărârii.

Această condiție instituie un regim unitar în materia acordării liberării condiționate, prin aceea că vizează, în toate cazurile, executarea efectivă a unei fracții de pedeapsă, indiferent de sexul persoanei ori formă de vinovăție, natură sau gravitatea cu care a fost comisă infracțiunea pentru care s-a dispus condamnarea. A se vedea și D. Popescu în Th. Vasiliu, G. Antoniu, St. Daneș, Gh. Daranga, D. Lucinescu, V. Papadopol, D. Pavel, D. Popescu, V. Rămureanu, Codul penal român comentat și adnotat, voi. I, Partea generală, Ed. Științifică, București, 1972, p.399.

În fapt, s-a arătat că, așa cum a reținut și comisia din Cadrul Penitenciarului Rahova, dl. Dragnea îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de liberarea condiționată. Argumentele contrare reținute prin sentința atacată sunt nelegale și netemeinice. Astfel, instanța a reținut că nu și-a format convingerea că dl. Dragnea ar fi dat dovezi temeinice de îndreptare.

Pentru a ajunge la această concluzie, judecătorul reține două categorii de argumente:

a) "nu a fost interesat în mod constant în dovedirea unui comportament exemplar, pe întreaga perioadă executată";

b) "eliberarea petentului din pedeapsa, prin simpla împlinire a fracției și în contextual unui comportament civilizat- normal de altfel, (...) nu ar fi de natura a avea un efect descurajant, ba din contra, ar dovedi o lipsă de reacție din partea statului față de cei ce încălcă normele legale".

Formarea convingerii instanței nu se poate întemeia pe raționamente subiective, nesustinite de texte de lege și de probe. Conform art. 97 alin. 1 C. proc. Pen., "constituie proba orice element de fapt care servește (...) la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei (...) ". Conform art 98 C. proc. Pen, constituie obiect al probei "orice împrejurare necesară pentru justa soluționare a cauzei".

În concluzie, împrejurarea dacă o persoană a dat sau nu dovezi temeinice de îndreptare constituie obiect al probei, fiindu-i aplicabilă regula "in dubio pro reo".

Așa cum a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție, "înainte de a fi o problemă de drept, regula "in dubio pro reo" este o problemă de fapt." Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, în probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe baza de probe decisive, complete, sigure, în măsura să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

"Doar în acest mod se formează convingerea, izvorată din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecării) este, fără echivoc, cea pe care o

infatiseaza realitatea reconstituata ideologic cu ajutorul probelor". (Decizia Penala nr. 3419/05.11.2013, Dosar nr. 5012/1/2013).

În concluzie, s-a arătat că pentru a refuza liberarea condiționată a domnului Dragnea Nicolae Liviu, instanța trebuia să administreze un probatoriu cert, fără echivoc, din care să rezulte că nu am dat dovezi temeinice de îndreptare.

Totodată, s-a invocat nelegalitatea și netemeinicia motivelor reținute individual:

a) Finalizarea fără credite a celor 7 programe educaționale reținute nu are nicio legătură cu eventuale absente, așa cum a reținut instanța.

Instanța reține că în perioada 14.05.2020 -19.02.2021 dl. Dragnea nu a primit recompense. Recompensele pot fi primite doar prin implicare și comportament corect la punctul de lucru unde este repartizat deținutul sau doar în urma participării la cursuri social-educative.

De la momentul începerii executării pedepsei privative de libertate și până la data de 02.07.2020, perioada în care dl. Dragnea a lucrat la Punctul de lucru Garaj, a obținut recompense ca urmare a comportamentului corect și implicării la locul de muncă. Însa, în perioada 02.07.2020- 28.01.2021, nemaifiind prezent la muncă (fiind în mod nelegal oprit de la muncă, așa cum a constatat Judecătoria Sectorului 5 prin sentințele penale definitive nr. 1905/2020 și nr. 45/2021) evident că dl. Dragnea nu a putut obține credite și recompense ca urmare a muncii prestate.

În ceea ce privește participarea la cursuri, s-a menționat că singurele cursuri la care i s-a permis să participe (pentru celelalte i se transmitea că sunt sub pregătirea dlui. Dragnea) erau de fapt teste-grila, la care se acordau credite doar celui cu cel mai mare punctaj.

În concluzie, rezulta foarte clar că în toată perioada în care dlui. Dragnea i s-a permis să muncească, acesta a fost stăruitor în muncă, dovada fiind recompensele și creditele care i-au fost acordate.

La toate aceste cursuri dl. Dragnea a participat, dar nu la toate a luat punctaj maxim, neavând niciodată pretenția că se pricepe la toate (de exemplu: psihiatrie- modul cum funcționează creierul, medicina- funcționarea pancreasului și modul de declanșare a diabetului, etc.), aceste cursuri - test, nefiind niște examene pe care le promovezi sau nu, scopul final fiind că prin participare să se acumuleze cunoștințe, ceea ce s-a și întâmplat, fiind prezent la toate.

Mai mult, menționează că în fiecare săptămână, începând cu data de la care a fost retras nelegal de la muncă, dl. Dragnea a solicitat să participe la cursuri, răspunsul invariabil primit fiind că "în pandemie nu se organizează cursuri".

De abia în octombrie 2020, în urma insistențelor dlui. Dragnea, s-a admis realizarea unei reviste a secției pe care este încarcerat și începând cu luna noiembrie a început să redacteze aceasta revista până în luna martie, când revista a fost sistată, Dl. Dragnea fiind introdus pentru a treia oară, nelegal, în carantina.

Ca urmare a redactării revistei, dl. Dragnea a primit chiar recompensa care a constatat în ridicarea sancțiunii disciplinare, precum și credite.

În ceea ce privește sancțiunea primită la data de 03.07.2020, rămasă definitivă la data de 15.09.2020, contestatorul a făcut următoarele precizări:

- Nu a fost vorba de comunicarea cu mass-media, ci o convorbire on-line, aprobată și organizată de penitenciar, cu o persoană din lista de prieteni, aprobată de penitenciar;

- Sancțiunea a rămas definitivă în data de 15.09.2020, iar penitenciarul a pus-o în executare de la 01.10.2020 până la 15.10.2020. Instanța de fond a reținut că aceasta a fost ridicată "abea" în 19.02.2021., omițând să studieze Legea nr.254/2013 și Regulamentul de Aplicare care la art. 209 lit c) prevede că aceasta sancțiune nu putea fi ridicată mai devreme.

Instanța de fond reține, de asemenea, că dl. Dragnea nu s-a implicat în activități religioase.

De asemenea, s-a precizat că dl. Dragnea a fost prezent la toate activitățile religioase la care i s-a oferit acces, pana la momentul declanșării pandemiei de SARS-COV-2 când în Penitenciarul Rahova activitatea religioasă a fost suspendată iar biserica din interior a fost închisă.

Menționează, totodată, ca după ce dl. Dragnea a fost repartizat din nou la munca, la data de 23.02.2021, în luna imediat următoare a primit recompensă, aspect care dovedește, încă odată, că implicarea și comportamentul dlui. Dragnea au fost în continuare corecte, inclusiv pentru activitatea din luna aprilie a.c., când a fost propus pentru recompensă, comisia urmând să aprobe în ultima decada a lunii mai, chiar dacă, așa cum s-a stabilit de către instanța, Administrația Penitenciarului i-a încălcat în mod repetat, aproape toate drepturile pe care le are o ființă umană.

Raționamentul instanței este profund viciat, fără legătură cu realitatea obiectivă, și anume:

- b) discuția despre exemplaritatea pedepsei încalca în primul rând, autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare.

Astfel, atunci când a stabilit pedeapsa, instanța a analizat cauza sub toate aspectele, inclusiv sub cel al exemplarității sale, raportându-se și la normele privind liberarea condiționată. A susține contrariul ar presupune încălcarea prezumției irefragabile a legalității și temeiniciei hotărârii definitive.

Practic, sentința atacată susține că liberarea condiționată în condițiile avute în vedere la momentul stabilirii pedepsei ar lipsi de exemplaritate această pedeapsă, contrazicând hotărârea definitivă de condamnare, lucru evident ilegal.

În al doilea rând, instanța suprapune scopul pedepsei scopului executării acesteia. Funcția de exemplaritate se referă la stabilirea pedepsei și nu la executarea acesteia care are un scop diferit, prevăzut expres de lege.

Stabilirea pedepsei presupune o sancțiune, pe când executarea acesteia presupune îndreptarea comportamentului persoanei condamnate.

În fine, din sentința atacată nu rezultă care sunt mijloacele de probă pe care se întemeiază raționamentul instanței.

În sociologia judiciară există importante dezbateri teoretice care au concluzionat că nu mărimea pedepsei (inclusiv pedeapsa cu moartea!) are un efect descurajant, ci certitudinea tragerii la răspundere reprezintă eficacitatea instrucției penale și reduce criminalitatea.

Având în vedere faptul că instanța nu a prezentat nicio probă în sensul celor reținute, considerăm că regula "in dubio pro reo" va obliga să înlăturăm raționamentul său.

Pentru motivele expuse, în baza art. 587 C. proc. pen. comb. cu art. 100 C. pen., contestatorul a solicitat:

- admiterea contestației formulate de dl. Dragnea Liviu Nicolae,
- desființarea în tot a sentinței penale nr. 1025/27.04.2021 a Judecătoriei Sectorul 5 București și, rejudecând fondul,
- admiterea cererii de liberare condiționată formulată la propunerea cu aviz favorabil al COMISIEI PENTRU LIBERĂRI CONDIȚIONATE DIN PENITENCIARUL RAHOVA BUCUREȘTI pentru domnul Dragnea Liviu Nicolae, aflat în Penitenciarul Rahova București, de sub puterea mandatului nr. 71/27.05.2019, emis de Tribunalul București, Secția I Penală, în baza Sentinței penale nr. 377/21.06.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, definitivă prin Decizia penală nr. 142/27.05.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prin Decizia penală nr. 529/C din 27.05.2021 Tribunalul București a respins contestația formulată de contestatorul condamnat DRAGNEA NICOLAE LIVIU, împotriva sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, ca nefondată, iar în baza art.425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a) Cod procedură penală, cu referire la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală, a admis contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A., împotriva sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, pe care a desființat-o în parte,

în sensul că propunerea sau cererea de liberare condiționată va putea fi reînnoită după data de 27.08.2021.

Prin sentința penală nr. 119/F din 14.06.2021 Curtea de Apel București – Secția I Penală în dosarul nr. 3182/2/2021 a admis cererea de strămutare formulată de către petentul Dragnea Liviu Nicolae cu privire la dosarul nr.7901/302/2021.

În baza art.74 alin.2 Cod proc.penală a dispus strămutarea judecării contestațiilor formulate de către petentul Dragnea Liviu-Nicolae și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție împotriva Sentinței penale nr.1025 pronunțată la data de 27.04.2021 de către Judecătoria sectorului 5 București în dosarul nr.7901/302/2021 de la Tribunalul București la Tribunalul Giurgiu.

În baza art.74 alin.5 Cod proc.penală a desființat Decizia penală nr.529 din data de 27.05.2021 pronunțată de către Tribunalul București–Secția I penală în dosarul nr.7901/302/2021.

În temeiul art.74 alin.4 Cod proc.penală a înștiințat Tribunalul București și Tribunalul Giurgiu despre admiterea cererii de strămutare.

La data de 18.06.2021 pe rolul Tribunalului Giurgiu sub dosar nr. 7901/302/2021 a fost înregistrată cauza privind contestațiile formulate de către contestatorul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție și contestatorul petent Dragnea Nicolae Liviu, având ca obiect liberarea condiționată (art.587 NCPP), împotriva Sentinței penale nr.1025 pronunțată la data de 27.04.2021 de către Judecătoria sectorului 5 București în dosarul nr.7901/302/2021 .

La termenul de judecată din data de 15.07.2021 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a depus la dosarul cauzei note scrise.

De asemenea, au fost depuse la dosarul cauzei note scrise de către apărătorul ales al contestatorului petent Dragnea Nicolae Liviu, avocat, precum și un extras de pe portalul Judecătoriei Sectorului 5 București, privind dosarul nr.12122/302/2021.

Examinând sentința contestată, față de motivele invocate și din oficiu, Tribunalul Giurgiu va respinge ca nefondată contestația formulată în cauză de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. și va admite contestația formulată de către petentul contestator Nicolae-Liviu Dragnea pentru următoarele considerente:

Analizând instituția **legii aplicabile în cauză**, se va avea în vedere împrejurarea că, prin Decizia nr. 214/16.06.1997 a Curții Constituționale a României, s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 140/1996 care înăsprea condițiile privind acordarea liberării condiționate și care totodată urma a se aplica și pentru condamnările aplicate anterior intrării în vigoare a legii.

În considerentele deciziei se arată că „aceste prevederi referitoare la incidența legii penale în raport cu faptele săvârșite anterior intrării în vigoare sunt însă în vădită contradicție cu dispozițiile art. 15 alin. 2 din Constituție, precum și cu prevederile art. 13 din Codul penal, **care consacră principiul legii mai favorabile în cazul situațiilor tranzitorii în succesiunea legilor penale**”.

Astfel fiind, incidența dispozițiilor legale este întotdeauna guvernată de prevederile art. 15 alin. 2 din Constituție care, consfințită fiind regula că legea dispune numai pentru viitor, admit o unică excepție – legea penală (contravențională) mai favorabilă. Aceste reguli referitoare la succesiunea legilor penale privesc legea atât în ansamblu său cât și în parte pentru fiecare instituție – deci și în cazul liberării condiționate.

Pe cale de consecință legea aplicabilă întotdeauna este legea penală mai favorabilă, în același sens pronunțându-se și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. XXV/2007 - recurs în interesul legii.

„În cazul instituției liberării condiționate, situația tranzitorie se creează, de asemenea, la data săvârșirii infracțiunii și durează până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei detențiunii pe viață sau a pedepsei închisorii. Intervenția, în acest interval, a unei legi penale care modifică instituția liberării condiționate, face ca determinarea legii aplicabile

să se efectueze potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. 2 din Constituție și art. 13 alin. 1 din Codul penal, independent de data la care sentința de condamnare a rămas definitivă”.

Astfel, transpunând tot acest raționament juridic la speța de față se constată că legea mai favorabilă în ceea ce privește liberarea condiționată a condamnatului Nicolae-Liviu Dragnea este reprezentată de Codul Penal din 1969, noul Cod Penal introducând o serie de condiții suplimentare cum ar fi cele ce privesc acoperirea prejudiciului în totalitate sau regimul în executarea căruia se află condamnatul.

Având în vedere cele expuse instanța va examina prezenta cerere prin raportare la dispozițiile art. 59 din Codul penal din 1969, așa cum, în mod corect s-a procedat și la fond.

Potrivit dispozițiilor art. 59 Cod penal, după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În fapt, Tribunalul constată că, în speță deținutul Nicolae-Liviu Dragnea se află în executarea unei pedepse de 3 ani și 6 luni închisoare stabilită prin sentința penală nr. 377/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 71/2019 de Tribunalul București.

Executarea pedepsei închisorii a început la data 27.05.2019 și urmează să expire la data de 21.10.2022, petentul executând pedeapsa în regim închis.

În ceea ce privește condiția să fie executată **fracția de pedeapsă prevăzută de lege**, art. 59 alin. (1) și (2) C.pen. din 1969 stabilește că persoana condamnată poate fi liberată înainte de executarea în întregime a pedepsei după ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani. În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani.

În concret, Tribunalul constată că, până la data de 21.04.2021, petentul a executat 696 zile din cele 1280 zile pe care le avea de executat, i-au fost acordate în compensare conform Legii nr. 169/2017, 36 zile și i se consideră ca executate, ca urmare a muncii prestate, 122 zile, având astfel un total de 854 zile câștigate și executate, iar pentru a putea fi liberat condiționat trebuia să execute cel puțin 2/3 din pedeapsă, reprezentând 853 zile. În consecință, Tribunalul reține că în prezent petentul a executat fracția corespunzătoare din pedeapsă pentru a putea beneficia de liberarea condiționată, acesta executând 2/3 din pedeapsa de 1280 zile închisoare, prima condiție a liberării condiționate fiind îndeplinită.

În continuare Tribunalul reține înainte de analiza pe fond a cauzei, faptul că liberarea condiționată nu vizează reducerea pedepsei individualizată de judecător ci reprezintă o individualizare ulterioară, administrativă, care să poată acorda unui condamnat față de care **a fost atins scopul pedepsei**, șansa de a se reintegra mai rapid în societate. Pe cale de consecință este vorba despre un act de clemență ce rămâne la îndemâna judecătorului care este convins de comportamentul condamnatului că acesta merită într-adevăr să fie redat comunității mai devreme decât s-a apreciat inițial de către judecătorul care a dispus condamnarea.

Sub acest din urmă aspect se cuvine a fi amintit, astfel cum a fost statuat pe cale doctrinară, că funcțiile pedepsei pot fi ordonate după cum urmează: funcția retributivă (*prin aplicarea și executarea pedepsei, pe de o parte, infractorul își plătește datoria către societate, iar pe de altă parte victima infracțiunii obține o satisfacție morală ce o împiedică să își facă singură dreptate*), funcția de intimidare (*amenințarea aplicării și executării pedepsei reprezintă un factor descurajator determinant pentru prevenirea săvârșirii unor infracțiuni*) și funcția de reeducare (*executarea pedepsei urmărește corijarea defectelor umane ce au condus la încălcarea normelor penale, scopul executării pedepsei fiind redat de legiuitor prin dispozițiile art. 3 din legea 254/2013*).

În acest context teoretic, orientarea legiuitorului către realizarea concretă a funcțiilor pedepsei, în special a celei de reeducare și implicit a scopului pedepsei, prin instituirea unor condiții pentru acordarea liberării condiționate, constituie un deziderat ce nu poate fi ignorat, această concluzie impunându-se cu prisosință din conținutul expunerii de motive la Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, potrivit căreia, *liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa pedeapsa până la termen, ci un instrument juridic prin care instanța de judecată **constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție** până la împlinirea integrală a duratei stabilite cu ocazia condamnării întrucât condamnatul, prin conduita avută pe toată durata executării, dovedește că a făcut progrese în vedere reintegrării sociale și convinge astfel instanța că nu va mai comite infracțiuni, iar liberarea sa anticipată nu reprezintă un pericol pentru colectivitate.*

Totodată, sub aspectul celei din urmă condiții impuse de legiuitor, respectiv aceea că ***instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate***, aceasta impune o analiză prin prisma considerațiilor expuse de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 67/2019 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 587 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală cu referire la art. 97 alin. 1, 2, 3, 6, 10, 11 și 13 din Legea nr. 254/2013.

În acest sens, prin decizia anterior amintită, au fost statuate următoarele aspecte cu valoare de principiu constituțional: *pct. 55 așa fiind, liberarea persoanei condamnate înaintea epuizării termenului pedepsei este un beneficiu prevăzut de lege, și nu un drept. Acordarea acestui beneficiu este lăsată de legiuitor la aprecierea instanței de judecată, care va analiza, conform prevederilor art. 587 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 99 alin. (1) din Codul penal și, respectiv, ale art. 100 alin. (1) din Codul penal, precum și potrivit dispozițiilor art. 97 din Legea nr. 254/2013, îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea penală pentru dispunerea acesteia.*

*Pct. 16 prin urmare, atât în ipoteza avută în vedere de autorul excepției de neconstituționalitate, aceea a liberării condiționate dispuse cu privire la o persoană care a fost condamnată la pedeapsa închisorii, cât și în cazul liberării condiționate, ca formă de individualizare a pedepsei detențiunii pe viață, instanța judecătorească competentă să analizeze cererea de liberare condiționată **nu este investită doar pentru a verifica formal faptul că fracțiile de pedeapsă prevăzute de Codul penal au fost executate, ci pentru a aprecia cu privire la îndeplinirea tuturor condițiilor reglementate de Codul penal.** Iar una dintre aceste condiții, în ambele ipoteze juridice analizate, este aceea ca **instanța să aibă convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.** Or, aceasta din urmă este o **apreciere proprie**, de natură concluzivă, a instanței judecătorești, formată ca urmare a analizării celorlalte condiții reglementate pentru dispunerea liberării condiționate.*

Pct. 17 așa fiind, simpla împlinire a termenului reprezentând fracția de pedeapsă ce trebuie executată pentru acordarea liberării condiționate nu conferă persoanei condamnate dreptul de a fi pusă în libertate.

*Pct. 19 (...) **această apreciere are la bază datele și informațiile din procesul-verbal, întocmit de comisia pentru liberare condiționată** cu prilejul formulării propunerii de liberare condiționată, documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal anterior precizat, precum și orice alte informații furnizate de administrația penitenciarului, ce relevă conduita persoanei condamnate în perioada executării fracției obligatorii de pedeapsă (...).*

Tribunalul reține **contrar celor menționate de prima instanță** faptul ca pe durata detenției petentul-condamnat a avut un **comportament exemplar.**

Astfel, pe parcursul executării pedepsei și-a îndeplinit recomandările educaționale din Planul de intervenție educativă și terapeutică, a avut o atitudine decentă și civilizată față de personalul unității, nu a stabilit relații conflictuale cu celelalte persoane private de libertate, a

fost recompensat de 8 ori, recompense obtinute în mod constant (aproape lunar sau la doua luni) și nu doar la momentul când s-a apropiat de analiza comisiei pentru liberare condiționată.

Petentul a câștigat 122 zile ce îi sunt considerate ca executate în baza muncii prestate. Nu în ultimul rând, Tribunalul va avea în vedere și faptul că după analizarea petentului în fața comisiei pentru liberarea condiționată a fost pronunțată sentința penală nr. 1007/23.04.2021 a Judecătoriei Sectorului 5 București în dosarul nr. 6202/302/2021 prin care a fost obligată Administrația Penitenciarului Rahova București să recunoască petentului zilele câștig din muncă pe care le-ar fi realizat în perioadele 02.07.2020-15.09.2020 și 16.09.2020-28.01.2021, pentru care s-a constatat în mod definitiv încălcarea dreptului la muncă prin sentința penală nr. 1905/2020 a Judecătoriei Sectorului 5 și prin sentința penală nr. 45/15.01.2021 a Judecătoriei Sectorului 5, cu excluderea perioadei 12.12.2020-06.01.2021 (în care petentul a fost internat la Penitenciarul Spital Jilava și Penitenciarul Spital Rahova).

Potrivit evaluării psihologice petentul a avut o conduită adecvată normelor instituționale manifestată pe parcursul traseului execuțional, a prezentat interes pentru activitățile lucrative și de reintegrare socială.

Tribunalul arată că, petentul *a fost sancționat disciplinar o singura dată* pentru o abatere disciplinară săvârșită pe parcursul executării pedepsei, în urma comunicării acestuia cu mass media, fără solicitarea unui acord anterior administrației penitenciarului (în data de 15.09.2020 rămânând definitivă aceasta sancțiune), **sancțiune pe care a reușit să o ridice** în 19.02.2021, sancțiune ce nu va fi avută în vedere ea fiind ridicată la momentul analizării cererii de liberare condiționată.

Totodată, Tribunalul reține ca, pe durata detentiei petentul a participat constant la activitățile de educație și asistență psihosocială desfășurate la nivelul secției de deținere.

Contrar celor susținute de către reprezentantul Ministerului Public și reținute în parte de instanța fondului, Tribunalul constată că petentul a participat la activități educative și sociale diversificate și adecvate naturii infracțiunilor pentru care a fost condamnat.

Analizând procesul verbal nr. 16 din 21.04.2021 al Penitenciarului București - Rahova, precum și caracterizarea anexată acestuia aflate la *fila 40 și urm. din dosarul Judecătoriei Sectorului 5 București*, reiese că nu-i poate fi imputabil petentului faptul că o serie de programe au fost finalizate fără credite, acestea fie nu au fost creditate, fie nu au fost finalizate din motive obiective ce nu țin de persoana condamnatului.

Petentul Liviu Nicolae Dragnea, a participat la activități cu caracter religios, la activități de grup, activități sportive, o serie de concursuri tematice și nu în ultimul rând la nenumărate programe având ca obiect redactare reviste.

Atâta timp cât, din caracterizarea înaintată de penitenciar, rezultă că petentul a avut o atitudine pozitivă față de activitățile și programele de educație și asistență psihosocială, reușind să-și ridice și sancțiunea disciplinară, natura infracțiunii nu poate conduce la concluzia că scopul preventiv educativ al pedepsei nu a fost atins.

În plus, Tribunalul reține că orientarea europeană în această materie este de a reglementa acordarea liberării condiționate ținând cont **exclusiv de conduita condamnatului pe durata executării pedepsei**, pentru că numai în acest fel poate fi influențată și modelată mai eficient conduita condamnatului care dobândește astfel o motivare în plus cunoscând că o bună conduită îl aduce mai aproape de punerea în libertate.

Acordarea sau nu a liberării ținând seama de stări de fapt anterioare începerii executării, precum natura și gravitatea infracțiunii comise, constituie o cauză de descurajare a persoanei condamnate în procesul de reintegrare deoarece aceasta realizează că liberarea nu depinde de conduita sa pe durata executării, ci de faptele sale anterioare, pe care oricum nu le mai poate influența în niciun fel.

Instanța, raportând întreaga perioadă executată, și **în acord cu comisia de liberări condiționate din cadrul Penitenciarului București-Rahova care a propus în unanimitate liberarea petentului condamnat**, apreciază că există premisele că **timpul executat a fost**

suficient pentru reeducarea condamnatului și că acesta, prin participarea la programele desfășurate în vederea pregătirii graduale pentru liberare, și-a format o atitudine corectă față de valorile sociale, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, scopul preventiv și educativ al pedepsei fiind atins, iar funcțiile de exemplaritate și eliminare temporară ale pedepsei fiind îndeplinite, astfel încât în viitor să se încadreze într-o viață normală, părăsind câmpul infracțional.

Totodată, reține Tribunalul că perioada de timp până la împlinirea integrală a duratei pedepsei nu este foarte mare, intervalul din pedeapsa executată de către condamnat fiind suficient pentru reeducarea sa, scopul pedepsei fiind atins.

Nu în ultimul rând, Tribunalul va avea în vedere, în acord cu considerentele R.I.L. nr. 67/2007 pronunțat de I.C.C.J. și timpul petrecut de petent în penitenciar de la momentul la care a introdus cererea de liberare condiționată, până la momentul soluționării prezentei, fiind astfel deja împlinit termenul de reiterare stabilit de judecătorul fondului.

Cu privire la afirmațiile făcute de petentul condamnat în spațiul public, după liberarea condiționată, Tribunalul reține că nu prezintă relevanță ieșirile publice ale acestuia ci are în vedere strict conduita procesuală din timpul executării pedepsei și atitudinea manifestată în fața instanței, cu ocazia ultimului cuvânt, când acesta a solicitat a se observa că „a dus pedeapsa cu decență și demnitate, a ieșit la muncă când i s-a permis, a participat la cursuri, a primit recompense în fiecare lună, inclusiv în luna iulie”.

Faptul ca petentul nu și-a recunoscut infracțiunea pentru care a fost condamnat, nu poate fi reținut ca un aspect negativ de natura a împiedica admiterea prezentei contestații, legea instituind alte condiții care trebuie îndeplinite pentru acordarea acestui beneficiu, iar în lipsa oricăror antecedente penale este exclusă perseverența infracțională, cu atât mai mult cu cât petentul contestator urmează a beneficia pentru prima dată de institutia liberării condiționate.

Relevant trebuie să fie **doar comportamentul persoanei pe durata executării pedepsei**, care, în cazul petentului, acesta a fost exemplar, fiind îndeplinite condițiile de a fi stăruitor în muncă, disciplinat (sanctiunea disciplinară fiind ridicată) și să dea dovezi temeinice de îndreptare.

Conduita procesuală a petentului condamnat a fost una corectă, acesta prezentându-se în fața instanței prin intermediul sistemului de video conferință, apărările fiind tehnice, neducând la tergiversarea cauzei. Este adevărat, petentul nu și-a recunoscut faptele, dar acest aspect nu poate fi valorificat în defavoarea condamnatului, fiind propria apreciere a exercitării dreptului la apărare.

Potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, *libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*

De asemenea articolul 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că *orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, iar acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a se ține seama de frontiere.*

Față de toate aceste aspecte, Tribunalul și-a format convingerea că petentul s-a îndreptat și că se poate reintegra în societate.

În lumina considerentelor ce preced, tribunalul, în baza art. 425 indice 1 alin. 7 pct.1 lit. b Cod procedură penală, va respinge ca nefondată contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr.1025 din 27.04.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 7901/302/2021.

În baza art. 425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a Cod procedură penală, va admite contestația formulată de petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU** (, împotriva sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București,

Va desființa sentința penală nr.1025 din 27.04.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. **7901/302/2021** și rejudecând, va dispune:

În baza art. 587 alin. (1) C.p.p. rap. la art. 59 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal, va admite cererea de liberare condiționată formulată de petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU** .

Va dispune liberarea condiționată a petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU**, cu aceleași date de identificare, de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii nr. 71 din 27.05.2019 emis de Tribunalul București în baza sentinței penale nr. 377 din 21.06.2018 pronunțată de I.C.C.J , rămasă definitivă prin decizia penală nr. 142/27.05.2019 a I.C.C.J Completul de 5 judecători.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat vor rămâne în sarcina acestuia.

Va lua act de faptul că, petentul contestator a fost asistat de către apărători aleși.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

În baza art. 425 indice 1 alin. 7 pct.1 lit. b Cod procedură penală, respinge ca nefondată contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr.1025 din 27.04.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 7901/302/2021.

În baza art. 425 ind.1 alin.7 pct.2 lit.a Cod procedură penală, admite contestația formulată de petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU**, împotriva sentinței penale nr. 1025 din 27.04.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București,

Desființează sentința penală nr.1025 din 27.04.2021 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. **7901/302/2021** și rejudecând, dispune:

În baza art. 587 alin. (1) C.p.p. rap. la art. 59 Cod penal 1969 și art. 5 Cod penal, admite cererea de liberare condiționată formulată de petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU** .

Dispune liberarea condiționată a petentul contestator **DRAGNEA NICOLAE LIVIU**, cu aceleași date de identificare, de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii nr. 71 din 27.05.2019 emis de Tribunalul București în baza sentinței penale nr. 377 din 21.06.2018 pronunțată de I.C.C.J , rămasă definitivă prin decizia penală nr. 142/27.05.2019 a I.C.C.J Completul de 5 judecători.

În baza art.275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Ia act de faptul că, petentul contestator a fost asistat de către apărători aleși.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.07.2021.

Președinte,

Judecător

Grefier,

